

Introducere

Această mică broșură conține Evanghelia scrisă de apostolul Ioan. Ea nu este o lucrare obișnuită, fiindcă originea, subiectul și scopul ei o așază într-o categorie unică. Evanghelia după Ioan este una dintre cărțile care compun Sfânta Scriptură, mesajul lui Dumnezeu către omenire. Acest mesaj a fost dictat oamenilor sfinți, care au scris cu exactitate și cu credincioșie ceea ce le-a fost comunicat prin inspirație divină.

„Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și folositoare” (2 Timotei 3.16). Această afirmație este importantă și avem nevoie să privim cu atenție la conținutul ei. Esența Evangheliei după Ioan este redată în *capitolul 16, versetul 28*: *„Eu [Domnul Isus Hristos] am ieșit de la Tatăl și am venit în lume; din nou las lumea și Mă duc la Tatăl”*. Cât de seci par aceste cuvinte, dacă nu este înțeleasă semnificația lor spirituală!

Evanghelia după Ioan nu se vrea a fi o relatare biografică a vieții și a lucrării lui Isus Hristos. Ea are un scop special: *„Acestea sunt scrise ca voi să credeți că Isus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, și, crezând, să aveți viață în Numele Lui”* (*capitolul 20, versetul 31*). Apostolul a fost călăuzit să aleagă exact acele detalii de natură să convingă milioanele de suflete care urmau să citească Evanghelia sa. El și-a dat seama că nu ar fi fost posibil să aștearnă pe hârtie tot ceea ce Domnul spusese și făcuse în timpul vieții Sale pe pământ: *„Sunt multe alte lucruri pe care le-a făcut Isus, care, dacă s-ar fi scris unul câte unul, gândesc că nici chiar lumea însăși n-ar cuprinde cărțile scrise”* (*capitolul 21, versetul 25*).

Această Evanghelie ocupă un loc special între cărțile Noului Testament pentru câteva motive:

1. Ea Îl prezintă pe Domnul Isus Hristos ca fiind Fiul etern al lui Dumnezeu, care a devenit Om (*capitolul 1,*

versetul 14), astfel încât scopurile lui Dumnezeu cu privire la fapăturile Sale, după ce El a fost dezonorat prin păcatul și prin voința proprie a omului, să fie împlinite.

2. Ea arată relația perfectă a Fiului cu Dumnezeu Tatăl (*capitolul 6, versetul 38; capitolul 7, versetul 16; capitolul 8, versetul 29; capitolul 14, versetul 10*), relație în care ascultarea și supunerea au ocupat primul loc, fiindcă preocuparea Lui a fost ca totul să slujească de glorie Tatălui (*capitolul 12, versetul 27; capitolul 17, versetul 1*).

3. Ea îi acordă Domnului Isus locul de drept în prezența Tatălui, ca rezultat al împlinirii tuturor lucrurilor spre satisfacția și glorificarea Tatălui, ca Biruitor asupra păcatului, asupra morții și asupra lui Satan (*capitolul 12, versetele 23 și 24; capitolul 13, versetul 1; capitolul 14, versetele 12 și 28*).

4. Ea proclamă adevărul prețios că viața eternă este dăruită omului prin credință și poate fi savurată în acest timp prezent, prin credința în Persoana și în lucrarea Fiului lui Dumnezeu (*capitolul 3, versetele 14, 15 și 16*).

5. Ea îi pregătește pe cei care-L urmează pe Domnul Isus pentru timpul când, după moartea, învierea și înălțarea Sa, El Însuși n-avea să mai fie fizic cu ei aici, pe pământ. În această privință, relatarea inspirată ne arată cum Domnul îi încredințează pe cei ai Săi în grija Tatălui (*capitolul 17*) și revelează venirea Duhului Sfânt promis, a Cărui misiune și a Cărui activitate sunt prezentate atât cu privire la credincioși, cât și la lume (*capitolul 14, versetele 16, 17 și 26; capitolul 15, versetul 26; capitolul 16, versetele 7-11, 13 și 14*).

6. Ea îi asigură pe cei credincioși cu privire la faptul că Domnul va veni și îi va lua la Sine; și, de asemenea, cu privire la locul binecuvântat pe care îl vor ocupa pentru eternitate în prezența Mântuitorului lor (*capitolul 14, versetele 2 și 3; capitolul 17, versetul 24*).

7. Ea atenționează cu privire la consecințele fatale ale respingerii darului lui Dumnezeu, consecințe care sunt judecata și mânia Lui (*capitolul 3, versetul 36; capitolul 5, versetele 24, 28 și 29*).

Ne-ar lua prea mult spațiu să detaliem aceste șapte puncte. Fie ca cititorul să le poată pătrunde profunzimea și să fie astfel încurajat să le studieze cu rugăciune, spre binecuvântarea sufletului său!

În timp ce Evangheliile după Matei, Marcu și Luca – numite Evangheliile sinoptice, datorită posibilității de combinare a conținutului lor într-o versiune unificată – relatează numeroase minuni făcute de Domnul pentru împlinirea nevoilor celor în mijlocul cărora umbla, Evanghelia după Ioan menționează șapte astfel de minuni, pe care le numește în mod specific „semne”. Ele au fost făcute în primul rând pentru cei din Israel, dovedind că El era Mesia pe care ei îl așteptau. Acesta a fost motivul pentru care aceste semne au stârnit atâta împotrivire din partea iudeilor. Ele sunt însă la fel de convingătoare în ce privește Persoana și puterea Celui care era nu doar Mesia, ci și „Dumnezeu ... arătat în trup” (1 Timotei 3.16). Prin urmare, Evanghelia după Ioan necesită din partea noastră atenție și ascultare față de cuvintele Domnului Isus Hristos pe care le găsim pe paginile ei.

Aceste puține cuvinte formează o introducere deloc adecvată pentru Evanghelia prețioasă aflată pe paginile care urmează, însă dorința noastră este ca cititorii să primească viața eternă („aceasta este viața eternă, să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos pe care L-ai trimis Tu” – capitolul 17, versetul 3), să fie întăriți în credință și să crească „în har și în cunoștința Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos” (2 Petru 3.18).

Evanghelia după Ioan

Întruparea Cuvântului

- 1 La început era Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu. El era la început cu Dumnezeu.
- 2 Toate au fost făcute prin El și nimic din ce a fost făcut n-a fost făcut fără El.
- 3 În El era viața și viața era lumina oamenilor.
- 4 Și lumina luminează în întuneric și întunericul n-a cuprins-o¹.
- 5 Era un om trimis de la Dumnezeu; numele lui era Ioan. El a venit spre mărturie, ca să dea mărturie despre lumină, ca toți să creadă prin el. Nu era el lumina, ci a venit să dea mărturie despre lumină.
- 6 Lumina adevărată era aceea care, venind în lume, luminează pe orice om. El era în lume și lumea a fost făcută prin El și lumea nu
- 11 L-a cunoscut. A venit la ai Săi² și ai Săi nu L-au primit. Dar tuturor celor care L-au primit, celor care cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să fie³ copii ai lui Dumnezeu, care au fost născuți nu din sânge, nici din voia cărnii, nici din voia omului, ci din Dumnezeu.
- 12 Și Cuvântul a devenit trup⁴ și a locuit⁵ printre noi (și noi am privit gloria Lui, glorie ca a Singurului⁶ de la Tatăl), plin de har și de adevăr (Ioan a dat mărturie despre El și a strigat, spunând: „Acesta era Cel despre care am zis: «Cel care vine după mine este înaintea mea, pentru că era mai înainte de mine»”),
- 13 căci noi toți am primit

¹ Sau „n-a înțeles-o”.

² Lit. „la ale Sale”.

³ Sau „autoritatea să ia acel loc”.

⁴ Lit. „carne”.

⁵ Lit. „Și-a ridicat cort”.

⁶ Unic de acest fel.

Notă: Textele subliniate ne ajută să identificăm mai ușor versetele care vorbesc despre mântuire.

din plinătatea Lui, și har
17 peste har; căci legea a fost
dată prin Moise; harul și
adevărul au venit¹ prin
18 Isus Hristos. Nimeni nu
L-a văzut vreodată pe
Dumnezeu; singurul Fiul,
care este în sânul Tatălui,
Acela L-a făcut cunoscut.

Mărturia lui Ioan Botezătorul

19 Și aceasta este mărtu-
ria lui Ioan, când iudeii
au trimis din Ierusa-
lim preoți și leviți, ca să-l
20 întrebe: „Tu cine ești?”. Și
el a mărturisit și n-a tăgă-
duit; și a mărturisit: „Nu
21 sunt eu Hristosul”. Și ei
l-au întrebat: „Și atunci?
Ești tu Ilie?”. Și el a zis:
„Nu sunt!”. „Ești tu profe-
tul?” Și a răspuns: „Nu!”.
22 I-au spus deci: „Cine ești?
Ca să dăm răspuns celor
care ne-au trimis. Ce zici
tu despre tine însuși?”.
23 El a spus: „Eu sunt glas
al unuia care strigă în
pustie: «Neteziți calea

Domnului²», după cum
24 a spus profetul Isaia”. Și
trimișii erau dintre farisei.
25 Și l-au întrebat și i-au zis:
„Atunci de ce botezi, dacă
nu ești Hristosul, nici
26 Ilie, nici profetul?”. Ioan
le-a răspuns, zicând: „Eu
botez cu apă, dar în mij-
locul vostru stă Unul pe
care voi nu-L cunoașteți,
27 Cel care vine după mine,
Căruia eu nu sunt vrednic
să-I dezleg cureaua sanda-
28 lei”. Acestea se petreceau
în Betania, dincolo de
Iordan, unde boteza Ioan.

Mielul lui Dumnezeu

29 A doua zi, el L-a văzut
pe Isus venind la el și a zis:
„Iată Mielul lui Dumnezeu,
Cel care ridică păcatul
30 lumii! El este Cel despre
care am spus eu: «După

² Lit.: „Domn”. Substantivul „Domn” fără articol corespunde adesea cu numele „Iahve” din Vechiul Testament. În Noul Testament, acest cuvânt desemnează deopotrivă pe Dumnezeu, în unicitatea Lui, și pe Domnul Isus.

mine vine un Om care este
înaintea mea, pentru că era
31 mai înainte de mine». Și
eu nu-L știam, dar pentru
aceasta am venit eu bote-
zând cu apă: ca El să fie
32 arătat lui Israel”. Și Ioan
a dat mărturie, zicând:
„Am văzut Duhul cobo-
rând din cer ca un porum-
33 bel; și a rămas peste El. Și
eu nu-L știam; dar Cel care
m-a trimis să botez cu apă,
Acela mi-a spus: «Cel peste
care vei vedea Duhul cobo-
rând și rămânând peste
El, Acesta este Cel care
34 botează cu Duh Sfânt». Și
eu am văzut și am dat mă-
rturie că Acesta este Fiul
lui Dumnezeu”.

Chemarea primilor ucenici

35 A doua zi, Ioan stătea
iarăși cu doi dintre uce-
nicii lui. Și, privindu-L
pe Isus umblând, a zis:
„Iată Mielul lui Dum-
37 nezeu!”. Și cei doi uce-
nici l-au auzit vorbind și
38 L-au urmat pe Isus. Iar
Isus, întorcându-Se și
văzându-i că-L urmează,

le-a zis: „Ce căutați?”.
Și ei l-au zis: „Rabi”
(care, tradus, înseamnă:
Învățătorule), „unde
39 locuiești?”. El le-a zis:
„Veniți și vedeți!”. Au
venit deci și au văzut
unde locuia; și au rămas
la El în ziua aceea. Era
pe la ceasul al zecelea.
40 Andrei, fratele lui Simon
Petru, era unul dintre cei
doi care l-au auzit pe Ioan
și L-au urmat [pe Isus].
41 Acesta l-a găsit întâi pe
fratele său, Simon, și
i-a zis: „Noi L-am găsit
pe Mesia” (care, tradus,
42 înseamnă: Hristos). Și
l-a dus la Isus. Isus, pri-
vindu-l, a spus: „Tu ești
Simon, fiul lui Iona; tu vei
fi numit Chifa” (care se
traduce: Piatră!).

43 A doua zi, El a vrut
să meargă în Galileea; și
l-a găsit pe Filip și i-a zis:
44 „Urmează-Mă”. Iar Filip
era din Betsaida, cetatea
lui Andrei și a lui Petru.
45 Filip l-a găsit pe Natanael

¹ Lit. „a venit”.

¹ Sau „Petru”.

și i-a zis: „Noi L-am găsit pe Acela despre care au scris Moise, în lege, și profeții: pe Isus, fiul lui Iosif, care este din Nazaret”. Și Natanael i-a spus: „Poate ieși ceva bun din Nazaret?”. Filip i-a zis: „Vino și vezi!”. Isus l-a văzut pe Natanael venind la El și a zis despre el: „Iată, într-adevăr, un israelit în care nu este viclenie”. Natanael l-a zis: „De unde mă cunoști?”. Isus a răspuns și i-a spus: „Te-am văzut înainte ca Filip să te cheme, când erai sub smochin”. Natanael a răspuns: „Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel!”. Isus a răspuns și i-a spus: „Pentru că ți-am spus că te-am văzut sub smochin, crezi? Lucruri mai mari decât acestea vei vedea”. Și El i-a zis: „Adevărat, adevărat vă spun: veți vedea cerul deschis și pe îngerii lui Dumnezeu urcând și coborând peste Fiul Omului”.

Nunta din Cana

2 Și a treia zi a avut loc o nuntă în Cana din Galileea și mama lui Isus era acolo. Și au fost invitați și Isus și ucenicii Săi la nuntă. Și, când s-a terminat vinul, mama lui Isus l-a zis: „Nu [mai] au vin”. Isus i-a zis: „Ce am Eu de-a face cu tine, femeie? Ceasul Meu n-a sosit încă”. Mama Sa le-a zis slujitorilor: „Să faceți orice vă va zice!”. Și erau acolo șase vase de piatră pentru apă, puse pentru curățirea iudeilor, încăpând în fiecare câte două sau trei măsur¹. Isus le-a zis: „Umpleți vasele cu apă”. Și le-au umplut până sus. Și le-a zis: „Scoateți acum și duceți mai-mare² lui mesei”. Și au dus. Iar când a gustat mai-marele mesei apa făcută vin (el nu știa de unde este, dar slujitorii care scosese³ apa știau), mai-marele

¹ O măsură avea aproximativ 39 de litri.

mesei l-a chemat pe mire și i-a zis: „Orice om pune întâi vinul cel bun; și, după ce au băut bine, atunci pune pe cel mai puțin bun; tu ai ținut vinul cel bun până acum”. Isus a făcut acest început al semnelor în Cana din Galileea și Și-a arătat gloria; și ucenicii Săi au crezut în El. După aceasta a coborât la Capernaum împreună cu mama Sa, cu frații Săi și cu ucenicii Săi; și n-au rămas multe zile acolo.

Curățirea templului

13 Paștele iudeilor era aproape; și Isus S-a suit la Ierusalim. Și i-a găsit în templu pe cei care vindeau boi, oi și porumbei și pe schimbătorii de bani șezând. Și, după ce a făcut un bici din frânghii, i-a scos pe toți afară din templu, și oile și boii; a vărsat banii schimbătorilor și le-a răsturnat mesele, și celor care vindeau porumbei le-a spus: „Luați acestea de aici; nu faceți

din casa Tatălui Meu o casă de negustorie!”. Ucenicii Săi și-au amintit că este scris: „Râvna casei Tale Mă mistuie”. Iudeii deci au luat cuvântul și l-au spus: „Prin ce semn ne demonstrezi că [ai autoritate să] faci aceste lucruri?”. Isus a răspuns și le-a spus: „Dărâmați templul¹ acesta și în trei zile îl voi ridica”. Iudeii deci au spus: „În patruzeci și șase de ani a fost zidit templul¹ acesta, și Tu îl vei ridica în trei zile?”. Dar El vorbea despre templul¹ trupului Său. Prin urmare, când a înviat dintre morți, ucenicii Săi și-au amintit că El a spus aceasta și au crezut Scriptura și cuvântul pe care îl spusese Isus.

Isus la Ierusalim

23 Și, pe când era în Ierusalim, la Paște, la sărbătoare, mulți au crezut în Numele Lui, văzând semnele pe care le făcea.

¹ Gr. „naos”.

24 Dar Isus nu Se încredea în ei, pentru că îi cunoștea
25 pe toți și pentru că nu avea nevoie să-I dea mărturie cineva despre om, fiindcă El Însuși cunoștea ce era în om.

Isus și Nicodim

3 Dar era un om dintre farisei, cu numele Nicodim, un mai-mare al iudeilor. Acesta a venit la El noaptea și I-a spus: „Rabi, știm că ai venit Învățător de la Dumnezeu, fiindcă nimeni nu poate face aceste semne pe care le faci Tu, dacă nu este
3 Dumnezeu cu el”. Isus a răspuns și i-a zis: „Adevărat, adevărat îți spun: Dacă cineva nu este născut din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu”.
4 Nicodim i-a zis: „Cum poate un om să se nască, fiind bătrân? Poate el să intre a doua oară în pântecul mamei sale și să se nască?”. Isus a răspuns: „Adevărat, adevărat îți spun: dacă cineva

nu este născut din apă și din Duh, nu poate intra în Împărăția lui Dumnezeu.
6 Ce este născut din carne este carne și ce este născut din Duhul este duh. Nu te mira că ți-am spus: «Trebuie să fiți născuți din nou». Vântul suflă încotro vrea și-i auzi vuietul, dar nu știi de unde vine și unde se duce; așa este oricine este născut din Duhul”. Nicodim a răspuns și I-a zis: „Cum poate fi aceasta?”. Isus a răspuns și i-a zis: „Tu ești învățătorul lui Israel și nu cunoști aceste lucruri?
11 Adevărat, adevărat îți spun: noi vorbim ce știm și dăm mărturie despre ce am văzut, și voi nu primiți mărturia noastră.
12 Dacă v-am vorbit despre lucrurile pământești și nu credeți, cum veți crede dacă vă voi vorbi despre cele cerești? Și nimeni nu s-a suiat în cer, decât Cel care a coborât din cer, Fiul Omului, care este în cer. Și, după cum a înălțat Moise

sarpele în pustie, tot așa trebuie să fie înălțat Fiul Omului, pentru ca oricine crede în El [să nu piară, ci] să aibă viață eternă.
16 Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât L-a dat pe singurul¹ Său Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață eternă. Căci Dumnezeu nu L-a trimis pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mântuită prin El.
18 Cel care crede în El nu este judecat; dar cel care nu crede a și fost judecat, pentru că nu a crezut în Numele singurului¹ Fiu al lui Dumnezeu. Și aceasta este judecata: că lumina a venit în lume și oamenii au iubit mai mult întunericul decât lumina, pentru că faptele lor erau rele. Căci oricine face răul urăște lumina și nu vine la lumină, pentru ca faptele lui să nu fie condamnate. Dar cel care practică

adevărul vine la lumină, pentru ca faptele lui să fie arătate, fiindcă sunt lucrute în Dumnezeu”.

O altă mărturie a lui Ioan Botezătorul

22 După acestea, Isus și ucenicii Săi au venit în ținutul Iudeii; și a rămas acolo cu ei și boteza.
23 Ioan boteza și el în Enon, aproape de Salim, pentru că erau multe ape acolo; și oamenii veneau la el și erau botezați, căci Ioan nu fusese încă aruncat în închisoare. Dar a fost o dispută a ucenicilor lui Ioan cu un iudeu, despre curățire. Și au venit la Ioan și i-au spus: „Rabi, Cel care era cu tine dincolo de Iordan, despre care ai dat tu mărturie, iată, Acesta botează și toți vin la El”. Ioan a răspuns și a spus: „Un om nu poate primi nimic, dacă nu-i este dat din cer. Voi înșivă îmi sunteți martori că am spus: «Nu sunt eu Hristosul», ci: «Sunt trimis

¹ Unic de acest fel.

29 înaintea Lui». Cel care are mireasă este mire; iar prietenul mirelui, care stă și-l ascultă, se bucură foarte mult de glasul mirelui. Deci această bucurie a mea este împlinită. El trebuie să crească, iar eu să mă micșorez. Cel care vine de sus este mai presus de toți. Cel care este de pe pământ este pământesc și vorbește ca de pe pământ. Cel care vine din cer este mai presus de toți și dă mărturie despre ceea ce a văzut și a auzit; și nimeni nu primește mărturia Lui. Cel care a primit mărturia Sa și-a pus pecetea că Dumnezeu este adevărat. Căci Acela pe care L-a trimis Dumnezeu vorbește cuvintele lui Dumnezeu, fiindcă Dumnezeu nu dă Duhul cu măsură".

35 Tatăl iubește pe Fiul și a dat toate în mâna Lui.

36 Cine crede în Fiul are viață eternă; și cine nu ascultă de Fiul nu va vedea viața, ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el.

Isus în Samaria

4 Deci, când a cunoscut Domnul că fariseii au auzit că Isus face și botează mai mulți ucenici decât Ioan (deși Isus nu boteza El însuși, ci ucenicii Săi), a părăsit Iudeea și a plecat din nou în Galileea. Și trebuia să treacă prin Samaria. A venit deci la o cetate a Samariei, numită Sihar, aproape de ogorul pe care Iacov l-a dat lui Iosif, fiul său. Și acolo era fântâna lui Iacov. Isus deci, fiind obosit de călătorie, S-a așezat astfel lângă fântână. Era pe la ceasul al șaselea. O femeie din Samaria a venit să scoată apă. Isus i-a zis: „Dă-Mi să beau!” (fiindcă ucenicii Săi se duseseră în cetate să cumpere de mâncare). Femeia samariteancă I-a zis deci: „Cum, Tu, iudeu fiind, ceri să bei de la mine, care sunt femeie samariteancă?” (căci iudeii nu au legături cu samaritenii). Isus a răspuns și i-a spus:

„Dacă ai fi cunoscut tu darul lui Dumnezeu și Cine este Cel care-ți zice: «Dă-Mi să beau!», tu ai fi cerut de la El și El ți-ar fi dat apă vie”. Femeia I-a zis: „Domnule, nu ai cu ce să scoți și fântâna este adâncă; de unde ai deci apa cea vie? Ești Tu mai mare decât părintele nostru Iacov, care ne-a dat fântâna și a băut din ea el însuși, și fiii lui și vitele lui?”. Isus a răspuns și i-a spus: „Oricine bea din apa aceasta va înseta din nou; dar cine va bea din apa pe care i-o voi da Eu nicidecum nu va înseta vreodată, ci apa pe care i-o voi da Eu va deveni în el un izvor de apă, țâșnind în viață eternă”.

15 Femeia I-a zis: „Domnule, dă-mi această apă, ca să nu mai însetez și să nu mai vin aici să scot”. El i-a zis: „Du-te, cheamă-l pe bărbatul tău și vino aici”. Femeia a răspuns și a spus: „Nu am bărbat”. Isus i-a zis: „Bine ai spus:

18 «Nu am bărbat», căci cinci bărbați ai avut și acela pe care-l ai acum nu-ți este bărbat. Aici ai spus adevărul”. Femeia I-a zis: „Domnule, văd că ești profet. Părinții noștri s-au închinat pe muntele acesta și voi ziceți că în Ierusalim este locul unde trebuie să se închine oamenii”.

21 Isus i-a zis: „Femeie, crede-Mă, vine un ceas când nu vă veți închina Tatălui nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim. Voi vă închinați la ce nu cunoașteți; noi ne închinăm la ce cunoaștem, fiindcă mântuirea este de la iudei. Dar vine un ceas, și acum a și venit, când adevărații închinători se vor închina Tatălui în duh și în adevăr; fiindcă astfel de închinători Își dorește¹ și Tatăl. Dumnezeu este duh și cei care I se închină trebuie să I se închine în duh și în adevăr”. Femeia I-a zis:

¹ Lit. „caută”.

„Știu că vine Mesia, care Se numește Hristos; când va veni El, ne va spune toate”. Isus i-a zis: „Eu, Cel care vorbesc cu tine, sunt Acela”. Atunci au venit ucenicii Săi și se mirau că vorbea cu o femeie. Totuși niciunul n-a spus „Ce cauți?” sau „De ce vorbești cu ea?”. Atunci femeia și-a lăsat vasul de apă și a plecat în cetate și le-a zis oamenilor: „Veniți să vedeți un Om care mi-a spus toate câte am făcut: nu cumva Acesta este Hristosul?”. Ei au ieșit din cetate și veneau spre El. Între timp, ucenicii Îl rugau, zicând: „Rabi, mănâncă!”. Dar El le-a spus: „Eu am de mâncat o mâncare pe care voi nu o știți”. Ucenicii ziceau deci unii către alții: „Nu cumva l-a adus cineva să mănânce?”. Isus le-a zis: „Mâncarea Mea este să fac voia Celui care M-a trimis și să împlinesc lucrarea Lui. Nu spuneți voi că mai sunt patru luni

și vine secerișul? Iată, Eu vă spun: Ridicați-vă ochii și priviți ogoarele, că sunt deja albe pentru seceriș. Secerătorul primește plată și adună rod spre viață eternă, pentru ca și semănătorul și secerătorul să se bucure împreună. Căci în această privință este adevărat cuvântul: «Unul este semănătorul și altul este secerătorul». Eu v-am trimis să secerăți ceea ce nu voi ați muncit; alții au muncit și voi ați intrat în munca lor”.

Dar mulți dintre samaritenii din cetatea aceea au crezut în El datorită cuvântului femeii care dădea mărturie: „Mi-a spus toate câte am făcut”. Deci, când au venit samaritenii la El, L-au rugat să rămână cu ei; și El a rămas acolo două zile. Și mult mai mulți au crezut datorită cuvântului Său; și-i spuneau femeii: „Acum nu mai credem doar datorită spuselor tale, ci fiindcă noi înșine

am auzit și știm că Acesta este cu adevărat Mântuitorul lumii”.

Vindecarea fiului unui slujitor împărătesc

Dar, după cele două zile, El a ieșit de acolo și a plecat în Galileea, căci Isus Însuși dădea mărturie că un profet nu este onorat în patria lui. Când a venit deci în Galileea, galileenii L-au primit [bine], după ce văzuseră tot ce făcuse în Ierusalim în timpul sărbătorii, fiindcă și ei fuseseră la sărbătoare.

El a venit deci din nou în Cana Galileii, unde făcuse apa vin. Și în Capernaum era un slujitor împărătesc, al cărui fiu era bolnav. Acesta, auzind că Isus venise din Iudeea în Galileea, s-a dus la El și L-a rugat să coboare și să-l vindece pe fiul său, pentru că era pe moarte. Isus deci i-a spus: „Dacă nu vedeți semne și minuni, nicidecum nu veți

crede”. Slujitorul împărătesc l-a zis: „Domnule, coboară mai înainte de a muri copilașul meu!”.

Isus i-a zis: „Du-te, fiul tău trăiește”. Și omul a crezut cuvântul pe care i l-a spus Isus și a plecat. Iar pe când cobora el, robii lui l-au întâmpinat și i-au adus vestea, zicând: „Copilul tău trăiește”. El i-a întrebat deci despre ceasul în care i-a fost mai bine. Și ei i-au spus: „Ieri, la ceasul al șaptelea, l-a lăsat febra”. Tatăl a cunoscut deci că în ceasul acela Isus îi spusese: „Fiul tău trăiește”. Și a crezut, el și toată casa lui.

Acesta este iarăși al doilea semn pe care l-a făcut Isus după ce a venit din Iudeea în Galileea.

Vindecarea paralizicului de la Betesda

5 După acestea a fost o sărbătoare a iudeilor și Isus S-a suit la Ierusalim. Iar în Ierusalim, lângă Poarta Oilor, era o scăldătoare numită

în evreiește Betesda¹, care
3 avea cinci pridvoare. În
acestea zăceau o mulțime
de bolnavi, orbi, șchiopi
și paralizați, așteptând
4 mișcarea apei. Căci un
înger cobora câteodată în
scăldătoare și tulbura apa.
Deci cine intra cel dintâi
după tulburarea apei se
făcea sănătos, orice boală
5 ar fi avut. Însă acolo se
afla un om care era în
suferință de treizeci și opt
6 de ani. Isus, văzându-l
zăcând și știind că era
deja de mult timp așa,
i-a zis: „Vrei să fii sănă-
7 tos?”. Bolnavul I-a răs-
puns: „Domnule, nu am
pe nimeni să mă arunce
în scăldătoare când se
tulbură apa; și, până
când ajung eu, coboară
8 altul înaintea mea”. Isus
i-a zis: „Scoală-te, ridică-ți
9 patul și umblă”. Și îndată
omul s-a făcut sănă-
tos și și-a ridicat patul
și umbla. Iar ziua aceea
10 era sabbat. Deci iudeii

îi ziceau celui vinde-
cat: „Este sabbat, nu-ți este
permis să-ți ridici patul”.
11 El le-a răspuns: „Cel care
m-a făcut sănătos, El
mi-a spus: «Ridică-ți patul
12 și umblă»”. Ei l-au între-
bat: „Cine este Omul care
ți-a spus: «Ridică-ți patul
13 și umblă»?”. Dar cel vin-
decat nu știa cine este,
pentru că Isus Se retrăsese
din mulțimea care era în
14 acel loc. După acestea,
Isus l-a găsit în templu
și i-a spus: „Iată, te-ai
făcut sănătos; să nu mai
păcătuiești, ca să nu ți se
întâmpile ceva mai rău!”.
15 Omul a plecat și le-a spus
iudeilor că Isus era Cel
care l-a făcut sănătos.
16 Din cauza aceasta, iudeii
Îl persecutau pe Isus
[și căutau să-L omoare],
pentru că făcea aceste
lucruri în sabbat.

*Mărturia lui Isus și
mărturia despre Isus*

17 Dar Isus le-a răspuns:
„Tatăl Meu lucrează până
acum și Eu de asemenea

18 lucrez”. Tocmai de aceea
căutau și mai mult iudeii
să-L omoare, nu numai
pentru că încălca saba-
tul, ci și pentru că spunea
că Dumnezeu este Tatăl
Său, făcându-Se pe Sine
Însuși egal cu Dumnezeu.
19 Isus deci a luat cuvân-
tul și le-a zis: „Adevă-
rat, adevărat vă spun: Fiul
nu poate face nimic de la
Sine Însuși, decât ceea
ce-L vede pe Tatăl făcând;
fiindcă orice face El, ace-
20 tea le face și Fiul întoc-
mai. Căci Tatăl Îl iubește¹
pe Fiul și Îi arată toate
ceea ce face El; și Îi va arăta
lucrări mai mari decât
21 acestea, pentru ca voi să
vă minunați. Căci, după
cum Tatăl ridică morții și
le dă viață, tot așa și Fiul
22 dă viață cui vrea. Căci
Tatăl nici nu judecă pe
nimeni, ci toată judecata
23 I-a dat-o Fiului, pentru ca

pe Fiul nu-L onorează pe
24 Tatăl care L-a trimis. Ade-
vărat, adevărat vă spun că
cine aude cuvântul Meu
și Îl crede pe Cel care
M-a trimis are viață eternă
și nu vine la judecată, ci
a trecut din moarte la
25 viață. Adevărat, adevărat
vă spun că vine un ceas
și acum a și venit, când
cei morți vor auzi glasul
Fiului lui Dumnezeu și
cei care-l vor auzi vor trăi.
26 Căci, după cum Tatăl are
viață în Sine, tot așa a dat
și Fiului să aibă viață în
27 Sine. Și I-a dat autoritate
să facă judecată, pentru că
28 este Fiu al Omului. Nu vă
mirați de aceasta, pentru
că vine un ceas în care
toți cei din morminte vor
29 auzi glasul Lui și vor ieși:
cei care au practicat binele
vor învia pentru viață, iar
cei care au făcut răul vor
30 învia pentru judecată. Eu
nu pot face nimic de la
Mine Însumi; judec după
cum aud și judecata Mea
este dreaptă, pentru că
nu caut voia Mea, ci voia

¹ Casa milei.

¹ Gr. „fileo”.

Celui care M-a trimis.
 31 Dacă Eu dau mărturie despre Mine Însumi, mărturia Mea nu este adevă-
 32 rată. Este Altul care dă mărturie despre Mine și știu că mărturia pe care
 El o dă despre Mine este
 33 adevărată. Voi ați trimis la Ioan și el a dat mărtu-
 34 rie pentru adevăr. Dar Eu nu de la om primesc mărturia, ci spun acestea ca
 35 voi să fiți mântuiți. El era lampa care arde și luminează, și voi ați dorit să
 36 vă veseliți pentru un ceas în lumina lui. Dar Eu am
 o mărturie care este mai mare decât a lui Ioan; căci lucrările pe care Mi
 le-a dat Tatăl să le împlinesc, totmai aceste lucrări pe care le fac Eu dau mărturie
 37 despre Mine, că Tatăl M-a trimis. Și Tatăl care M-a trimis, El a dat mărturie
 despre Mine. Voi nici nu I-ați auzit vreodată glasul, nici nu I-ați
 38 văzut înfățișarea; și nu aveți cuvântul Lui care să rămână în voi, fiindcă pe
 Acela pe care L-a trimis El voi nu-L credeți. Voi
 39 cercetați Scripturile, pentru că gândiți că în ele aveți viață eternă, și
 tocmai ele dau mărturie despre Mine; și nu
 40 vreți să veniți la Mine, ca să aveți viață. Eu nu primesc glorie de la oameni,
 41 dar vă cunosc [și știu] că n-aveți în voi dragostea lui Dumnezeu. Eu
 42 am venit în Numele Tatălui Meu și nu Mă primiți; dacă va veni un altul, în
 43 numele lui însuși, pe acela îl veți primi. Cum puteți
 44 crede voi, care primiți glorie unii de la alții și nu căutați gloria care vine de la
 singurul Dumnezeu?
 45 Să nu gândiți că Eu vă voi învinui la Tatăl; este cine să vă învinuiască: Moise,
 în care v-ați pus speranța.
 46 Căci, dacă l-ați crede pe Moise, M-ați crede pe
 Mine, pentru că el a scris despre Mine. Dar, dacă
 47 nu credeți scrierile lui, cum veți crede cuvintele Mele?”

Înmulțirea pâinilor
 6 După acestea, Isus a mers dincolo de Marea Galileii, [sau] a Tiberiadei,
 2 și o mare mulțime îl urma, pentru că vedea semnele pe care le făcea cu cei
 3 bolnavi. Și Isus S-a suit pe munte și S-a așezat
 4 acolo cu ucenicii Săi. Iar Paștele, sărbătoarea iudeilor, era aproape.
 5 Isus deci, ridicându-Și ochii și văzând că o mare mulțime venea spre El,
 i-a zis lui Filip: „De unde să cumpărăm pâini ca să
 6 mănânce aceștia?”. Dar spunea aceasta ca să-l încerce, căci știa ce urma
 7 să facă. Filip I-a răspuns: „Pâini de două sute de dinari nu le-ar ajunge ca
 să ia fiecare câte puțin”.
 8 Unul dintre ucenicii Săi, Andrei, fratele lui Simon
 9 Petru, I-a zis: „Este aici un băiețel care are cinci pâini de orz
 și doi pești; dar ce sunt acestea la atâția?”.
 10 Isus a spus: „Puneți oamenii să se așeze”. Și era multă iarbă în acel loc.

S-au așezat deci, bărbații fiind în număr de
 11 aproape cinci mii. Și Isus a luat pâinile și, după ce a mulțumit, le-a împărțit
 celor care ședeau; și, la fel, [le-a dat] din pești cât
 12 voiau. Și, când s-au săturat, le-a zis ucenicilor Săi: „Strângeți fărâmele
 care au prisosit, ca să nu se piardă nimic”. Le-au strâns deci și au umplut
 13 douăsprezece coșnițe cu fărâmele care au prisosit din cele cinci pâini de orz
 de la cei care mâncaseră.
 14 Oamenii deci, văzând semnul pe care l-a făcut Isus, ziceau: „Acesta este
 cu adevărat Profetul, Cel care vine în lume”. Isus
 15 deci, cunoscând că ei urmează să vină și să-L ia cu forța ca să-L facă împărat,
 S-a retras din nou la munte, El singur.

Isus umblă pe mare

16 Dar, când s-a făcut seară, ucenicii Săi au coborât la mare și, după
 17 ce s-au suit în corabie,

treceau marea spre Caper-
naum. Și se făcuse deja
întuneric și Isus încă nu
18 venise la ei, iar marea era
agitată de un vânt care
19 sufla puternic. După ce
au vâslit deci cam două-
zeci și cinci sau treizeci
de stadii, L-au zărit pe
Isus umblând pe mare și
apropiindu-Se de cora-
20 bie; și s-au temut. Dar El
le-a zis: „Eu sunt, nu vă
21 temeți!”. Voiau deci să-L ia
în corabie; și îndată cora-
bia a ajuns la țarmul spre
care mergeau.

Isus, Pâinea vieții

22 A doua zi, mulțimea
care stătea de cealaltă
parte a mării, văzând
că nu era altă corăbi-
oară acolo decât aceea
în care se suiseră uce-
nicii Săi și că Isus nu Se
suise în corabie cu uce-
cii Săi, ci ucenicii Săi ple-
23 caseră singuri (dar alte
corăbioare din Tiberiada
veniseră aproape de locul
unde mâncaseră pâinea,
după ce mulțumise

24 Domnul), deci, când
a văzut mulțimea că Isus
nu este acolo, nici ucenicii
Săi, s-au suit și ei în coră-
bioare și au venit la Caper-
naum, căutându-L pe Isus.
25 Și, găsimdu-L dincolo de
mare, I-au spus: „Rabi,
26 când ai ajuns aici?”. Isus
le-a răspuns și a zis: „Ade-
vărat, adevărat vă spun:
Mă căutați nu pentru că
ați văzut semne, ci pentru
că ați mâncat din pâini
27 și v-ați săturat. Lucrați
nu pentru mâncarea care
piere, ci pentru mânca-
rea care rămâne pentru
viața eternă, pe care
v-o va da Fiul Omului;
căci pe El L-a pece-
tluit Tatăl, Dumnezeu”.
28 Ei deci I-au spus: „Ce să
facem ca să lucrăm lucră-
rile lui Dumnezeu?”.
29 Isus a răspuns și le-a zis:
„Aceasta este lucrarea lui
Dumnezeu: să credeți în
Acela pe care L-a trimis
30 El”. Ei deci I-au spus: „Ce
semn faci Tu, ca să vedem
și să credem în Tine? Ce
31 lucrezi Tu? Părinții noștri

au mâncat mana în pustie,
după cum este scris:
«Le-a dat să mănânce
32 pâine din cer». Isus deci
le-a spus: „Adevărat, ade-
vărat vă spun, nu Moise
v-a dat pâinea din cer, ci
Tatăl Meu vă dă adevă-
33 rata pâine din cer; căci
pâinea lui Dumnezeu
este Cel care coboară din
34 cer și dă viață lumii”. Ei
deci I-au spus: „Doamne,
dă-ne întotdeauna această
35 pâine”. Isus le-a spus: „Eu
sunt Pâinea vieții. Cine
vine la Mine nicidecum nu
va flămânzi și cine crede
în Mine nicidecum nu va
înseta vreodată. Dar v-am
spus că M-ați și văzut, și
37 nu credeți. Tot ce-Mi dă
Tatăl va veni la Mine, și
pe cel care vine la Mine
nicidecum nu-l voi scoate
afară; fiindcă am coborât
din cer nu ca să fac voia
Mea, ci voia Celui care
39 M-a trimis. Și aceasta este
voia Celui care M-a trimis,
ca din tot ce Mi-a dat să nu
pierd nimic, ci să-l înviez
40 în ziua de la urmă. Căci

aceasta este voia Tatălui
Meu, ca oricine Îl privește¹
pe Fiul și crede în El să
aibă viață eternă; și Eu
îl voi învia în ziua de la
urmă”. Iudeii murmurau
deci împotriva Lui, pentru
că spusese: „Eu sunt
Pâinea care a coborât din
42 cer”. Și spuneau: „Nu este
acesta Isus, fiul lui Iosif,
pe ai cărui tată și mamă
noi îi cunoaștem? Cum
zice El deci: «Am coborât
43 din cer?»”. Isus deci a luat
cuvântul și le-a spus: „Nu
murmurați între voi.
44 Nimeni nu poate veni la
Mine, dacă nu-l atrage
Tatăl care M-a trimis,
și Eu îl voi învia în ziua
de la urmă. Este scris
45 în profeți: «Și toți vor fi
învățați de Dumnezeu». Oricine a auzit de la
Tatăl și a învățat [de
46 la El] vine la Mine; nu
că L-a văzut cineva pe
Tatăl, în afară de Cel care
este de la Dumnezeu:
Acesta L-a văzut pe

¹ Contemplă.

47 Tatăl. Adevărat, adevărat vă spun: Cine crede în Mine are viață eternă. 48 Eu sunt Pâinea vieții. 49 Părinții voștri au mâncat mana în pustie și au murit. 50 Aceasta este Pâinea care coboară din cer: ca cineva să mănânce din ea și să 51 nu moară. Eu sunt Pâinea cea vie care a coborât din cer; dacă mănâncă cineva din această Pâine, va trăi etern; și pâinea pe care o voi da Eu pentru viața lumii este trupul¹ Meu". 52 Iudeii deci se certau între ei, zicând: „Cum poate Acesta să ne dea trupul 53 Lui să-l mâncăm?". Isus deci le-a spus: „Adevărat, adevărat vă spun, dacă nu veți mânca trupul Fiului Omului și nu veți bea sângele Lui, nu aveți viață în 54 voi înșivă. Cine mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are viață eternă și Eu îl voi învia în ziua 55 de la urmă, căci trupul

Meu este cu adevărat hrană și sângele Meu este 56 cu adevărat băutură. Cine mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu rămâne 57 în Mine și Eu în el. După cum M-a trimis pe Mine Tatăl cel viu și Eu trăiesc datorită Tatălui, tot așa, cel care Mă mănâncă pe Mine va trăi și el datorită 58 Mie. Aceasta este Pâinea care a coborât din cer, nu cum au mâncat părinții voștri și au murit: cine mănâncă această Pâine 59 va trăi etern". A spus aceste cuvinte în sinagogă, pe când îi învâța în Capernaum.

Unii ucenici Îl părăsesc

60 Deci mulți dintre ucenicii Săi, auzind, au spus: „Cuvântul acesta este tare; cine poate să-l asculte?". 61 Dar Isus, cunoscând în Sine că ucenicii Săi murmurau cu privire la acest lucru, le-a spus: „Aceasta 62 vă face să vă poticniți? Dar dacă L-ați vedea pe Fiul Omului suindu-Se unde

63 era mai înainte? Duhul este Cel care dă viață, carnea nu folosește la nimic; cuvintele pe care Eu vi le-am vorbit sunt duh și sunt 64 viață. Dar sunt unii dintre voi care nu cred". Căci Isus știa de la început cine sunt cei care nu cred și cine este 65 cel care Îl va vinde. Și zicea: „De aceea v-am spus că nimeni nu poate să vină la Mine, dacă nu-i este dat de 66 la Tatăl". De atunci, mulți dintre ucenicii Săi s-au întors și nu mai umblau 67 cu El. Isus le-a spus deci celor doisprezece: „Nu vreți și voi să plecați?". 68 Simon Petru l-a răspuns: „Doamne, la cine să ne ducem? Tu ai cuvintele 69 vieții eterne și noi am crezut și am cunoscut că Tu ești Sfântul lui Dumnezeu". 70 Isus le-a răspuns: „Nu v-am ales Eu pe voi, cei doisprezece? Și unul dintre 71 voi este un diavol". Vorbea despre Iuda, fiul lui Simon, Iscarioteanul; căci acesta urma să-L vândă, el, unul dintre cei doisprezece.

Isus și frații Săi

7 Și, după acestea, Isus umbla prin Galileea, căci nu voia să umble prin Iudeea, fiindcă iudeii 2 căutau să-L omoare. Iar sărbătoarea iudeilor, Cor-turile, era aproape. Frații Săi l-au spus deci: „Pleacă de aici și du-Te în Iudeea, pentru ca și ucenicii Tăi să vadă lucrările Tale pe care 4 le faci; căci nimeni nu face ceva în ascuns, ci caută el însuși să fie cunoscut; dacă faci acestea, arată-Te 5 pe Tine Înșuși lumii"; căci nici frații Săi nu credeau 6 în El. Isus deci le-a zis: „Timpul Meu n-a venit încă, dar timpul vostru 7 este întotdeauna gata. Pe voi lumea nu vă poate urî, dar pe Mine Mă urăște, pentru că Eu dau mărturie despre ea că lucrările 8 ei sunt rele. Suiți-vă voi la sărbătoare. Eu nu Mă sui la sărbătoarea aceasta, pentru că timpul Meu nu 9 s-a împlinit încă". Spunându-le acestea, a rămas în Galileea.

¹ Lit. „carnea”, aici și până la v. 56.

*Isus la sărbătoarea
Corturilor*

10 Dar, după ce s-au suit frații Săi la sărbătoare, atunci S-a suit și El, nu pe față, ci ca pe ascuns.

11 Iudeii deci Îl căutau la sărbătoare și ziceau: „Unde este Acesta?”.

12 Și era mult murmur cu privire la El printre mulțimi. Unii ziceau: „Este bun”; alții ziceau: „Nu, ci amăgește mulțimea”. Totuși, de frica iudeilor, nimeni nu vorbea deschis despre El.

14 Dar, la mijlocul sărbătorii, Isus S-a suit în templu și dădea 15 învățătură. Iudeii deci se mirau, zicând: „Cum știe Acesta carte, fără să fi învățat?”.

16 Isus deci le-a răspuns și a spus: „Învățătura Mea nu este a Mea, ci a Celui care 17 M-a trimis. Dacă dorește cineva să facă voia Lui, va cunoaște despre învățătura [aceasta], dacă este din Dumnezeu sau dacă Eu vorbesc de la Mine Însumi.

18 Cine vorbește de la sine însuși caută gloria proprie; dar cine caută gloria celui care l-a trimis, acela este adevărat și în el nu este nedreptate.

19 Nu v-a dat Moise legea? Totuși, niciunul dintre voi nu practică legea. De ce căutați să Mă omorâți?”.

20 Mulțimea a răspuns: „Ai demon. Cine caută să Te omoare?”. Isus a răspuns și le-a spus: „O lucrare am făcut și toți vă mirați de ea. Moise v-a dat circumcizia (nu că ea este de la Moise, ci de la părinți), iar voi faceți circumcizie 23 unui om în sabbat. Dacă un om primește circumcizia în sabbat, ca să nu fie încălcată legea lui Moise, vă mâniați pe Mine pentru că l-am făcut pe un om în întregime sănătos în 24 sabbat? Nu judecați după înfățișare, ci judecați cu 25 o judecată dreaptă!”. Deci unii dintre cei din Ierusalim ziceau: „Nu este Acesta Cel pe care caută 26 ei să-L omoare? Și, iată,

El vorbește deschis, iar ei nu-L zic nimic. Oare au cunoscut cu adevărat mai-marii că Acesta este Hristosul? Dar pe Acesta Îl știm de unde este. Însă, când va veni Hristosul, nimeni nu va cunoaște de unde este”. Isus deci a strigat în templu, dând învățătură și zicând: „Mă știți și pe Mine și știți și de unde sunt! Și Eu n-am venit de la Mine Însumi, ci Cel care M-a trimis este adevărat, Cel pe care voi nu-L știți. Eu Îl știu, pentru că de la El sunt și 30 El M-a trimis”. Ei căutau deci să-L prindă, dar nimeni n-a pus mâna pe El, pentru că nu-L venise 31 încă ceasul. Dar mulți din mulțime au crezut în El și ziceau: „Hristosul, când va veni, oare va face mai multe semne decât cele pe care le-a făcut Acesta?”.

32 Fariseii au auzit mulțimea murmurând aceste lucruri despre El; și preoții de seamă și fariseii au trimis slujitori ca să-L prindă.

33 Isus deci a spus: „Mai sunt cu voi puțin timp și Mă duc la Cel care M-a trimis. Mă veți căuta și nu Mă veți găsi; și unde sunt Eu, voi nu puteți veni”. Iudeii spuneau deci între ei: „Unde Se va duce Acesta, încât noi nu-L vom găsi? Nu cumva Se va duce la cei împrăștiați printre greci și îi va învăța pe greci? Ce este acest cuvânt pe care l-a zis: «Mă veți căuta și nu Mă veți găsi; și, unde sunt Eu, voi nu puteți veni?»?”.

Isus, Apa vieții

37 Și, în cea din urmă [zi], ziua cea mare a sărbătorii, Isus a stat în picioare și a strigat, zicând: „Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea. Cine crede în Mine, după cum a spus Scriptura, din inima lui vor curge râuri de apă vie”. Dar a spus aceasta despre Duhul pe care urmau să-L primească cei care au crezut în El; căci Duhul nu era

încă [dat], deoarece Isus nu fusese încă glorificat. 40 Deci unii din mulțime, auzind cuvintele acestea, ziceau: „Acesta este cu adevărat Profetul”. Alții ziceau: „Acesta este Hristosul”. Iar alții ziceau: „Oare din Galileea vine 42 Hristosul? N-a spus Scriptura că Hristosul vine din sămânța lui David și din Betleem, satul de unde 43 era David?”. S-a făcut deci dezbinare în mulțime din 44 cauza Lui. Iar unii dintre ei voiau să-L prindă, dar niciunul n-a pus mâna 45 pe El. Slujitorii deci au venit la preoții de seamă și la farisei, iar aceștia le-au spus: „De ce nu 46 L-ați adus?”. Slujitorii au răspuns: „Niciodată n-a vorbit vreun om ca 47 Omul acesta”. Fariseii deci le-au răspuns: „Nu cumva 48 și voi ați fost amăgiți? A crezut în El vreunul dintre mai-mari sau dintre farisei? Dar mulțimea aceasta, care nu cunoaște legea, 49 este blestemată”. Nicodim,

care era unul dintre ei, 51 le-a zis: „Judecă legea noastră pe un om dacă nu a auzit întâi de la el și nu 52 a cunoscut ce face?”. Ei au răspuns și i-au zis: „Nu cumva și tu ești din Galileea? Cercetează și vezi că niciun profet nu se ridică 53 din Galileea”. Și fiecare s-a dus acasă la el,

*Femeia adulteră
adusă la Isus*

(8) dar Isus S-a dus la Muntele Măslinilor. 2 Și dis-de-dimineață a venit din nou la templu și tot poporul venea la El; și El, stând jos, îi 3 învăța. Și cărturarii și fariseii au adus o femeie prinsă în adulter și, 4 punând-o în mijloc, I-au zis: „Învățătorule, această femeie a fost prinsă chiar asupra faptului, săvârșind 5 adulterul. Iar Moise, în lege, ne-a poruncit să ucidem cu pietre pe unele ca acestea: Tu deci ce zici?”. 6 Dar ziceau aceasta ispitindu-L, ca să aibă de ce

să-L acuze. Iar Isus, plecându-Se, scria cu degetul pe pământ. Dar, cum ei continuau să-L întrebe, 7 S-a ridicat și le-a spus: „Cel fără păcat dintre voi să arunce cel dintâi cu piatra 8 în ea”. Și, plecându-Se din nou, scria pe pământ. Dar ei, auzind, au ieșit unul câte unul, începând de la cei mai bătrâni, până la 9 cei din urmă. Și a rămas Isus singur și femeia stând 10 în mijloc. Iar Isus, ridicându-Se și nevăzând pe nimeni decât pe femeie, i-a spus: „Femeie, unde sunt acuzatorii tăi? Nimeni 11 nu te-a condamnat?”. Ea a zis: „Nimeni, Doamne”. Și Isus i-a spus: „Nici Eu nu te condamn. Du-te și să nu mai păcătuiești”.

Isus, Lumina lumii

12 Isus deci le-a vorbit din nou, zicând: „Eu sunt Lumina lumii; cine Mă urmează pe Mine nicicum nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina 13 vieții”. Fariseii I-au spus

deci: „Tu dai mărturie despre Tine Însuși; mărturia Ta nu este adevărată”. 14 Isus a răspuns și le-a zis: „Chiar dacă Eu dau mărturie despre Mine Însumi, mărturia Mea este adevărată, fiindcă Eu știu de unde am venit și unde Mă duc; dar voi nu știți de unde vin și unde Mă 15 duc. Voi judecați potrivit cărnii; Eu nu judec pe nimeni. Însă, și dacă judec, 16 judecata Mea este adevărată, pentru că nu sunt Eu singur, ci Eu și Tatăl care 17 M-a trimis. Și este scris chiar în legea voastră că mărturia a doi oameni 18 este adevărată: Eu sunt Cel care dau mărturie despre Mine Însumi; și Tatăl, Cel care M-a trimis, de asemenea dă mărturie despre 19 Mine”. Ei deci îi ziceau: „Unde este Tatăl Tău?”. Isus a răspuns: „Voi nu Mă știți nici pe Mine, nici pe Tatăl Meu. Dacă M-ați ști pe Mine, L-ați ști și pe 20 Tatăl Meu”. Aceste cuvinte le-a rostit în visterie,

pe când dădea învățătură în templu; și nimeni nu L-a prins, pentru că nu-I venise încă ceasul.

21 El deci le-a spus din nou: „Eu Mă duc și Mă veți căuta și veți muri în păcatul vostru; unde Mă duc Eu, voi nu puteți veni”. Iudeii deci ziceau: „Oare Se va omori, de zice: «Unde Mă duc Eu, voi nu puteți veni?»”. Și El le-a zis: „Voi sunteți din cele de jos; Eu sunt din cele de sus. Voi sunteți din lumea aceasta; Eu nu sunt din lumea aceasta. V-am spus deci că veți muri în păcatele voastre; căci, dacă nu credeți că Eu sunt, veți muri în păcatele voastre”.

25 I-au zis deci: „Cine ești Tu?”. Isus le-a spus: „În totalitate ceea ce vă vorbesc. Am multe de spus și de judecat despre voi; dar Cel care M-a trimis este adevărat și Eu, ce am auzit de la El, acestea 27 le spun lumii”. Ei n-au cunoscut că le vorbea 28 despre Tatăl. Isus deci

le-a spus: „Când Îl veți înălța pe Fiul Omului, atunci veți cunoaște că Eu sunt și că nu fac nimic de la Mine. Însumi, ci spun aceste lucruri cum M-a învățat Tatăl. Și Cel care M-a trimis este cu Mine; El nu M-a lăsat singur, pentru că fac întotdeauna cele plăcute Lui”.

Adevărata libertate prin adevăr

30 Pe când spunea acestea, mulți au crezut în El. Isus le zicea deci iudeilor care crezuseră în El: „Dacă rămâneți în cuvântul Meu, sunteți cu adevărat ucenicii Mei; și veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va elibera”. Ei I-au răspuns: „Noi suntem sămânța lui Avraam și n-am fost niciodată robi nimănui; cum spui Tu: «Veți deveni liberi?»”. Isus le-a răspuns: „Adevărat, adevărat vă spun: Oricine practică păcatul este rob al păcatului. Iar robul nu rămâne în casă pentru totdeauna;

fiul rămâne pentru totdeauna. Deci, dacă Fiul vă va elibera, veți fi cu adevărat liberi. Știu că sunteți sămânța lui Avraam, dar căutați să Mă omorâți, deoarece cuvântul Meu nu pătrunde în voi. Eu vorbesc ceea ce am văzut la Tatăl Meu, și voi deci faceți ceea ce ați văzut la tatăl vostru”. Ei au răspuns și I-au zis: „Tatăl nostru este Avraam”. Isus le-a zis: „Dacă ați fi copii ai lui Avraam, ați face faptele lui Avraam. Dar acum căutați să Mă omorâți, pe Mine, un Om care v-am vorbit adevărul pe care l-am auzit de la Dumnezeu. Aceasta Avraam n-a făcut. 41 Voi faceți faptele tatălui vostru”. Ei I-au spus deci: „Noi nu suntem născuți din curvie; avem un singur Tată, pe Dumnezeu”.

42 Isus le-a spus: „Dacă Dumnezeu ar fi Tatăl vostru, M-ați iubi, căci Eu de la Dumnezeu am ieșit și am venit; n-am venit de la Mine. Însumi,

43 ci El M-a trimis. De ce nu cunoașteți vorbirea Mea? Pentru că nu puteți auzi cuvântul Meu. Voi sunteți din tatăl vostru, diavolul, și vreți să faceți poftele tatălui vostru. El a fost ucigaș de la început și n-a stat în adevăr, pentru că în el nu este adevăr. Când vorbește minciuna, vorbește din ale sale, pentru că este mincinos și tatăl minciunii; însă, pentru că Eu spun adevărul, nu Mă credeți. Cine dintre voi Mă poate dovedi de păcat? Iar dacă spun adevărul, de ce nu Mă credeți? Cine este din Dumnezeu aude cuvintele lui Dumnezeu; voi de aceea nu auziți, pentru că nu sunteți din Dumnezeu”.

Întâietatea lui Isus

48 Iudeii au răspuns și I-au zis: „Nu zicem noi bine că ești samaritean și că ai demon?”. Isus a răspuns: „Eu nu am demon, ci Îl onorez pe Tatăl Meu,

și voi Mă dezonorați pe Mine. Dar Eu nu caut gloria Mea; este Unul care o caută și care judecă. Adevărat, adevărat vă spun: dacă va păzi cineva cuvântul Meu, nicidecum nu va vedea moartea vreodată. Iudeii deci I-au spus: „Acum cunoaștem că ai demon: Avraam a murit, și profeții, și Tu zici: «Dacă va păzi cineva cuvântul Meu, nicidecum nu va gusta moartea vreodată». Ești Tu mai mare decât tatăl nostru Avraam, care a murit? Și profeții au murit; cine Te faci Tu pe Tine Însuși?”. Isus a răspuns: „Dacă Eu Mă glorific pe Mine Însumi, gloria Mea nu este nimic. Tatăl Meu este Cel care Mă glorifică, despre care voi spuneți: «Este Dumnezeuul nostru»; și nu L-ați cunoscut; dar Eu Îl știu; și, dacă aș spune că nu-L știu, aș fi ca voi, mincinos. Dar Eu Îl știu și păzesc cuvântul Lui. Avraam, tatăl vostru, a săltat de bucurie

că va vedea ziua Mea, a văzut-o și s-a bucurat”. Iudeii deci I-au spus: „Nu ai nici cincizeci de ani și l-ai văzut pe Avraam?”. Isus le-a zis: „Adevărat, adevărat vă spun: Mai înainte de a fi fost Avraam, Eu sunt”. Au luat deci pietre ca să arunce în El. Dar Isus S-a ascuns și a ieșit din templu.

*Vindecarea orbului
din naștere*

9 Și, pe când trecea, a văzut pe un om orb din naștere. Și ucenicii Săi L-au întrebat, zicând: „Rabi, cine a păcătuit: el, sau părinții lui, că s-a născut orb?”. Isus a răspuns: „Nici el n-a păcătuit, nici părinții lui, ci ca să se arate în el lucrările lui Dumnezeu. Cât este zi, Eu trebuie să lucrez lucrările Celui care M-a trimis; vine noaptea, când nimeni nu poate să lucreze. Cât sunt în lume, sunt Lumină a lumii”. Spunând acestea, a scuipat pe pământ

și a făcut tină din salivă și i-a uns ochii cu tină. Și i-a spus: „Du-te, spală-te în scăldătoarea Siloamului”, care înseamnă „Trimis”. S-a dus deci și s-a spălat și s-a întors văzând. Vecinii deci și cei care îl văzuseră mai înainte că era cerșetor ziceau: „Nu este acesta cel care ședea și cerșea?”. Unii ziceau: „El este”. Alții ziceau: „Nu, ci seamănă cu el”. El zicea: „Eu sunt”. I-au zis deci: „Atunci cum îți s-au deschis ochii?”. El a răspuns: „Omul numit Isus a făcut tină, mi-a uns ochii și mi-a spus: «Du-te la Siloam și spală-te». Și, după ce m-am dus și m-am spălat, mi-am căpătat vederea”. Ei i-au spus: „Unde este Acela?”. El a zis: „Nu știu”. L-au adus la farisei pe cel care fusese orb mai înainte. Și era sabat când Isus a făcut tina și i-a deschis ochii. Deci l-au întrebat și fariseii cum și-a căpătat vederea. Și el

le-a spus: „Mi-a pus tină pe ochi, m-am spălat și văd”. Deci unii dintre farisei ziceau: „Omul acesta nu este de la Dumnezeu, pentru că nu ține sabatul”. Alții însă ziceau: „Cum poate un om păcătos să facă asemenea semne?”. Și era dezbinare între ei. I-au zis din nou orbului: „Tu ce zici despre El, fiindcă ți-a deschis ochii?”. Și el a spus: „Este profet”. Iudeii n-au crezut deci despre el că fusese orb și că își căpătase vederea, până n-au chemat pe părinții celui care își căpătase vederea. Și i-au întrebat, zicând: „Acesta este fiul vostru, despre care ziceți că s-a născut orb? Cum deci vede acum?”. Părinții lui au răspuns și au spus: „Știm că acesta este fiul nostru și că s-a născut orb; dar cum de vede acum, nu știm; sau cine i-a deschis ochii, noi nu știm. Are o vârstă: întrebați-l pe el; el va vorbi despre sine”. Părinții lui

au spus acestea pentru că se temeau de iudei; căci iudeii se învoiseră deja ca, dacă Îl va mărturisi cineva ca fiind Hristosul, acela să fie dat afară din sinagogă. De aceea au spus părinții lui: „Are o vârstă, întrebați-l pe el”.

L-au chemat deci a doua oară pe omul care fusese orb și i-au spus: „Dă glorie lui Dumnezeu: noi știm că Omul acesta este păcătos”. El deci a răspuns: „Dacă este păcătos, nu știu; eu una știu: că eram orb și acum văd”. I-au spus deci: „Ce ți-a făcut? Cum ți-a deschis ochii?”. El le-a răspuns: „V-am spus deja, și n-ați ascultat. De ce vreți să auziți din nou? Nu cumva vreți și voi să vă faceți ucenici ai Săi?”. Ei l-au insultat și au spus: „Tu ești ucenic al Lui, dar noi suntem ucenici ai lui Moise. Noi știm că Dumnezeu i-a vorbit lui Moise, dar pe Acesta nu-L știm de unde este”.

30 Omul a răspuns și le-a zis: „Tocmai acesta este lucrul uimitor, că voi nu știți de unde este și El mi-a deschis ochii. Știm însă că Dumnezeu nu-i ascultă pe păcătoși, ci, dacă este cineva temător de Dumnezeu și face voia Lui, pe acela îl ascultă. Niciodată nu s-a auzit să fi deschis cineva ochii unuia născut orb. Dacă Acesta n-ar fi de la Dumnezeu, n-ar putea face nimic”.

31 Ei au răspuns și i-au zis: „Tu ești născut cu totul în păcate și tu ne înveți pe noi?”. Și l-au dat afară.

32 Isus a auzit că l-au dat afară și, după ce l-a găsit, i-a spus: „Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu?”. El a răspuns și a zis: „Și cine este, Doamne, ca să cred în El?”. Și Isus i-a spus: „L-ai și văzut, și Cel care vorbește cu tine, Acela este”. Și el a zis: „Cred, Doamne”, și I s-a închinat.

33 Și Isus a spus: „Eu am venit în lumea aceasta pentru judecată, ca cei

care nu văd să vadă și cei care văd să devină orbi”.

40 Și unii dintre fariseii care erau cu El au auzit acestea și I-au spus: „Nu cumva suntem și noi orbi?”. Isus le-a spus: „Dacă ați fi orbi, n-ați avea păcat; dar acum ziceți: «Vedem», deci păcatul vostru rămâne.

Isus, Păstorul

(10) Adevărat, adevărat vă spun: Cel care nu intră pe ușă în staulul oilor, ci sare pe altă parte, acela este hoț și tâlhar. Dar cine intră pe ușă este păstor al oilor. Acestuia, portarul îi deschide și oile aud glasul lui; și el își cheamă oile pe nume și le conduce afară.

4 După ce a scos toate oile sale, merge înaintea lor; și oile îl urmează, pentru că îi știu glasul. Dar pe un străin nicidecum nu-l vor urma, ci vor fugi de el, pentru că nu știu glasul străinilor”.

Isus le-a spus această pildă, dar ei n-au înțeles lucrurile despre care le vorbea.

Isus, Ușa oilor

7 Isus deci le-a spus din nou: „Adevărat, adevărat vă spun: Eu sunt Ușa oilor. Toți cei care au venit înainte de Mine sunt hoți și tâlhari, dar oile nu i-au ascultat. Eu sunt Ușa: dacă va intra cineva prin Mine, va fi mântuit, va intra și va ieși și va găsi pășune. Hoțul nu vine decât să fure, să înjunghie și să distrugă. Eu am venit ca oile să aibă viață, și să o aibă din belșug.

Isus, Păstorul cel bun

11 Eu sunt Păstorul cel bun. Păstorul cel bun Își dă viața pentru oi; dar cel plătit și care nu este păstor, ale căruia oi nu sunt ale lui, vede lupul venind și lasă oile și fuge; și lupul le răpește și le împrăștie.

13 Cel plătit fuge, pentru că este plătit și nu-i pasă de oi. Eu sunt Păstorul cel bun și Eu cunosc oile Mele și oile Mele Mă cunosc pe Mine, așa cum Tatăl Mă cunoaște

pe Mine și cum Eu Îl cunosc pe Tatăl; și Eu Îmi dau viața pentru oi. Mai am și alte oi, care nu sunt din staulul acesta; și pe acelea trebuie să le aduc și vor auzi glasul Meu; și va fi o singură turmă, un singur Păstor. De aceea Mă iubește Tatăl, fiindcă Eu Îmi dau viața, ca iarăși s-o iau. Nimeni nu Mi-o ia, ci Eu o dau de la Mine Însumi. Am putere¹ s-o dau și am putere s-o iau iarăși. Această poruncă am primit-o de la Tatăl Meu". Din cauza acestor cuvinte a fost din nou dezbinare între iudei; iar mulți dintre ei ziceau: „Are demon și este nebun; zice de ce-L ascultați?". Alții ziceau: „Cuvintele acestea nu sunt ale unui demonizat. Poate un demon să deschidă ochii orbilor?".

¹ Gr. „*exousia*“, cuvânt care implică nu doar puterea (gr. „*dunamis*“), ci și autoritatea, competența, dreptul de a face ceva.

Isus la sărbătoarea templului

22 La Ierusalim era atunci sărbătoarea înnoirii [templului]; era iarnă. Și Isus umbla prin templu, în pridvorul lui Solomon. 23 Iudeii deci L-au înconjurat și Îi ziceau: „Până când ne ții suflitul în încordare? Dacă Tu ești Hristosul, spune-ne deschis!“. Isus le-a răspuns: „V-am spus, și nu credeți. Lucrările pe care le fac Eu în Numele Tatălui Meu, acestea dau mărturie despre Mine. Dar voi nu credeți, pentru că nu sunteți dintre oile Mele. 24 Oile Mele ascultă glasul Meu, Eu le cunosc și ele Mă urmează. Și Eu le dau viață eternă; și nicidecum nu vor pieri vreodată, și nimeni nu le va smulge din mână Mea. Tatăl Meu, care Mi le-a dat, este mai mare decât toți și nimeni nu le poate smulge din mână Tatălui Meu. Eu și Tatăl una suntem“. 25 Iudeii deci au luat din nou pietre, ca să-L ucidă.

32 Isus le-a răspuns: „Multe lucrări bune v-am arătat de la Tatăl Meu; pentru care dintre aceste lucrări Mă ucideți cu pietre?“ 33 Iudeii I-au răspuns: „Nu pentru o lucrare bună Te ucidem cu pietre, ci pentru hulă și pentru că Tu, om fiind, Te faci pe Tine Însuți Dumnezeu“. 34 Isus le-a răspuns: „Nu este scris în legea voastră: «Eu am spus: Sunteți dumnezei»? Dacă au fost numiți «dumnezei» aceia către care a venit Cuvântul lui Dumnezeu (și Scriptura nu poate fi desființată), voi ziceți despre Acela pe care Tatăl L-a sfințit¹ și L-a trimis în lume: «Hulești», pentru că am spus: «Sunt Fiu al lui Dumnezeu»? Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți; dar, dacă le fac, chiar dacă nu Mă credeți pe Mine, credeți lucrările, ca să înțelegeți și să cunoașteți că Tatăl

¹ Adică „L-a pus deoparte“.

este în Mine, și Eu în El“. Ei căutau deci din nou să-L prindă; dar El a scăpat din mâna lor. Și a plecat din nou dincolo de Iordan, spre locul unde boteza Ioan la început; și a rămas acolo. Și mulți au venit la El și ziceau: „Ioan n-a făcut niciun semn; dar toate câte a spus Ioan despre Acesta erau adevărate“. Și mulți au crezut în El acolo.

Învierea lui Lazăr

11 Și un anume Lazăr din Betania, satul Mariei și al Martei, sora ei, era bolnav. 2 Iar Maria era aceea care L-a uns pe Domnul cu mir și I-a șters picioarele cu părul ei; și Lazăr cel bolnav era fratele ei. 3 Surorile deci au trimis la El, zicând: „Doamne, iată, acela pe care-l iubești² este bolnav“. Iar Isus, când a auzit, a spus: „Boala aceasta nu este spre moarte, ci pentru gloria

² Gr. „*fileo*“.

lui Dumnezeu, ca Fiul lui Dumnezeu să fie glorificat prin ea". Și Isus iubea¹ pe Marta și pe sora ei și pe Lazăr. Deci, când a auzit că este bolnav, a mai rămas două zile în locul în care era. Apoi, după aceasta, le-a zis ucenicilor: „Să mergem din nou în Iudeea". Ucenicii I-au zis: „Rabi, acum căutau iudeii să Te ucidă cu pietre, și Te duci din nou acolo?". Isus a răspuns: „Nu sunt douăsprezece ceasuri în zi? Dacă umblă cineva ziua, nu se împiedică, pentru că vede lumina acestei lumi, dar, dacă umblă cineva noaptea, se împiedică, pentru că lumina nu este în el". A spus aceste lucruri și, după aceea, le-a zis: „Lazăr, prietenul nostru, a adormit, dar Mă duc să-l trezesc". Ucenicii deci I-au spus: „Doamne, dacă a adormit, să se va face bine". Isus vorbea însă despre moartea

lui, dar ei gândeau că vorbește despre odihna [venită] prin somn. Atunci Isus le-a spus deschis: „Lazăr a murit. Și mă bucur pentru voi că n-am fost acolo, ca să credeți. Să mergem însă la el". Toma deci, cel numit Geamăn, le-a zis celor împreună-ucenici cu el: „Să mergem și noi să murim cu El!".

Isus deci, când a venit, l-a găsit fiind deja de patru zile în mormânt. Iar Betaniam era aproape de Ierusalim, cam la cincisprezece stadii². Și mulți dintre iudei veniseră la Marta și la Maria, ca să le mângâie pentru fratele lor. Marta deci, când a auzit că vine Isus, I-a ieșit în întâmpinare; dar Maria ședea în casă. Marta deci I-a spus lui Isus: „Doamne, dacă ai fi fost aici, fratele meu n-ar fi murit; dar și acum știu că, orice-I vei cere lui Dumnezeu, Dumnezeu Îți

va da". Isus i-a zis: „Fra-tele tău va învia". Marta I-a zis: „Știu că va învia la înviere, în ziua de la urmă". Isus i-a spus: „Eu sunt Învierea și Viața; cine crede în Mine, chiar dacă va muri, va trăi; și oricine trăiește și crede în Mine nicidecum nu va muri vreodată. Crezi aceasta?". Ea I-a zis: „Da, Doamne, eu cred că Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, Cel care vine în lume". Și, după ce a spus acestea, a plecat și a chemat-o pe ascuns pe Maria, sora ei, zicând: „Învățătorul este aici și te cheamă". Iar ea, când a auzit, s-a ridicat repede și a venit la El. Dar Isus nu venise încă în sat, ci era în locul unde Îl întâmpinase Marta. Iudeii care erau cu Maria în casă și o consolau, văzând-o că s-a ridicat în grabă și a ieșit, au urmat-o, zicând: „Se duce la mormânt, ca să plângă acolo". Maria deci, când a venit unde era Isus, văzându-L,

a căzut la picioarele Lui, zicându-l: „Doamne, dacă ai fi fost aici, n-ar fi murit fratele meu". Isus, când i-a văzut plângând, pe ea și pe iudeii care veniseră cu ea, S-a înfiorat în duh și S-a tulburat. Și a zis: „Unde l-ați pus?". Ei I-au spus: „Doamne, vino și vezi". Isus plângea¹. Iudeii deci ziceau: „Iată cât îl iubea!"². Iar unii dintre ei ziceau: „Nu putea oare El, care a deschis ochii orbului, să facă în așa fel ca acesta să nu moară?". Isus deci, înfiorându-Se din nou în Sine, a venit la mormânt, care era o peșteră; și peste ea era așezată o piatră. Isus a zis: „Dați piatra la o parte!". Marta, sora celui mort, I-a zis: „Doamne, deja miroase greu, căci este [acolo] de patru zile". Isus i-a zis: „Nu ți-am spus că, dacă vei crede, vei vedea

¹ Gr. „agapao".

² Cam la 3 km de Ierusalim.

¹ Lit. „lăcrima"; cuvânt diferit față de cel din vs. 31 și 33.

² Gr. „fileo".

gloria lui Dumnezeu?“. 41 Au dat deci piatra la o parte. Iar Isus Și-a ridicat ochii și a spus: „Tată, 42 ascultat; Eu știam că întotdeauna Mă ascuți, dar pentru mulțimea care stă împrejur am spus aceasta, ca să creadă că Tu M-ai 43 trimis“. Și, după ce a spus acestea, a strigat cu glas tare: „Lazăre, vino afară!“. 44 Și mortul a ieșit, legat la picioare și la mâini cu fâșii de pânză; și fața îi era înfășurată cu un ștergar. Isus le-a zis: „Dezlegați-l și lăsați-l să meargă!“. 45 Deci mulți dintre iudeii care veniseră la Maria și văzuseră ce făcuse Isus 46 au crezut în El. Dar unii dintre ei au mers la farisei și le-au spus ce făcuse Isus.

*Sinedriul hotărăște
să-L omoare pe Isus*

47 Deci preoții de seamă și fariseii au adunat sinedriul și ziceau: „Ce facem? Fiindcă Omul acesta face 48 multe semne. Dacă-L

lăsăm așa, toți vor crede în El și vor veni romanii și ne vor lua și locul și 49 națiunea“. Dar unul dintre ei, Caiafa, fiind mare preot în anul acela, le-a spus: 50 „Voi nu știți nimic, nici nu socotiți că este de folos pentru noi să moară un singur om pentru popor și să nu piară toată națiunea“. 51 Dar aceasta n-a spus-o de la sine, ci, fiind mare preot în anul acela, a profetit că Isus urma să moară pentru 52 națiune; și nu doar pentru națiune, ci și ca să-i adune într-unul singur pe copiii lui Dumnezeu cei risipiți. 53 Din ziua aceea deci s-au sfătuit ca să-L omoare. Isus 54 deci nu mai umbla pe față printre iudei, ci a plecat de acolo în ținutul de lângă pustie, într-o cetate numită Efraim; și a rămas acolo cu ucenicii Săi.

55 Iar Paștele iudeilor era aproape și mulți din țară s-au suit la Ierusalim, înainte de Paște, ca 56 să se curățească. Îl căutau deci pe Isus și vorbeau

între ei, stând în templu: „Ce credeți? Că nu va veni la sărbătoare nicidecum?“. 57 Iar preoții de seamă și fariseii dăduseră porunci ca, dacă știe cineva unde este, să le dea de știre, ca să-L prindă.

*Maria îi unge
picioarele cu mir*

12 Isus deci, cu șase zile înainte de Paște, a venit la Betania, unde era Lazăr, pe care îl înviase dintre morți. I-au pregătit deci o cină acolo și Marta slujea, iar Lazăr era unul dintre cei care stăteau la masă cu El. Maria deci, luând o măsură¹ de mir de nard pur, de mare preț, I-a uns picioarele lui Isus și I-a șters picioarele cu părul ei; și s-a umplut casa 4 de mirosul mirului. Însă unul dintre ucenicii Săi, Iuda Iscarioteanul, care urma să-L vândă, a zis: 5 „De ce nu s-a vândut acest mir cu trei sute de dinari și

6 să se fi dat săracilor?“. Dar a spus aceasta nu pentru că îi păsa de săraci, ci pentru că era hoț și, având punga, lua din ce se punea în ea. 7 Isus deci a spus: „Las-o: ea l-a păstrat pentru ziua 8 înmormântării Mele; căci pe săraci îi aveți întotdeauna cu voi, dar pe Mine nu Mă aveți întotdeauna“. O mare mulțime de iudei au aflat deci că El este acolo și au venit nu numai pentru Isus, ci ca să-l vadă și pe Lazăr, pe care-l înviase dintre morți. 10 Dar preoții de seamă s-au sfătuit să-l omoare și pe 11 Lazăr, pentru că, din cauza lui, mulți dintre iudei plecau și credeau în Isus.

Intrarea lui Isus în Ierusalim

12 A doua zi, o mare mulțime care venise la sărbătoare, auzind că Isus vine la Ierusalim, au luat ramuri de palmier, I-au ieșit în întâmpinare și strigau: „Osana! Binecuvântat este Cel care vine în Numele Domnului,

¹ Aproximativ 327g.

14 Împăratul lui Israel!". Și Isus, găsimd un măgăruș, S-a așezat pe el, după cum
 15 este scris: „Nu te teme, 22 fiica Sionului; iată, Împăratul tău vine șezând pe mînzul unei măgărițe”.
 16 Ucenicii Săi n-au înțeles aceste la început; dar, când Isus a fost glorificat, atunci și-au amintit că aceste lucruri erau scrise despre El și că ei făcuseră acestea față de
 17 El. Deci mulțimea care era cu El dădea mărturie că El îl chemase pe Lazăr din mormânt și îl
 18 înviase dintre morți. De aceea I-a și ieșit mulțimea în întâmpinare, pentru că a auzit că făcuse semnul
 19 acesta. Fariseii au spus deci între ei: „Vedeți că nu vă folosește la nimic: iată, lumea a plecat după El”.

Isus vorbește despre moartea Sa

20 Și erau niște greci printre cei care se suiau să se închine la sărbătoare; 21 aceștia deci au venit la

Filip, care era din Betsaida Galileii, și l-au rugat, zicând: „Domnule, dorim să-L vedem pe Isus”. Filip a venit și i-a spus lui Andrei; și Andrei și Filip au venit și l-au spus lui Isus. Iar Isus le-a răspuns, zicând: „A venit ceasul ca Fiul Omului să fie glorificat. Adevărat, adevărat vă spun: dacă grăuntele de grâu căzut în pământ nu moare, rămâne singur; dar, dacă moare, aduce mult rod. Cine își iubește viața o va pierde; și cine își urăște viața în lumea aceasta o va păstra pentru viața eternă. Dacă Îmi slujește cineva, să Mă urmeze; și, unde sunt Eu, acolo va fi și slujitorul Meu. Dacă cineva Îmi slujește, Tatăl îl va onora. 27 Acum sufletul Meu este tulburat. Și ce voi spune? Tată, scapă-Mă de ceasul acesta! Dar pentru aceasta am venit până la ceasul acesta. Tată, glorifică Numele Tău!”. A venit deci un glas din

cer: „L-am și glorificat și Îl voi glorifica din nou!”. Deci mulțimea care stătea acolo și care auzise zicea că a fost un tunet. Alții ziceau: „Un înger 30 l-a vorbit”. Isus a răspuns și a zis: „Nu pentru Mine a venit glasul acesta, ci 31 pentru voi. Acum are loc judecata lumii acesteia; acum stăpânitorul lumii acesteia va fi aruncat afară. Și Eu, când voi fi înălțat de pe pământ, îi voi 32 atrage la Mine pe toți”. Iar aceasta o zicea arătând cu ce moarte avea să moară.
 34 Mulțimea l-a răspuns: „Noi am auzit din lege că Hristosul rămâne pentru totdeauna; și cum zici Tu că Fiul Omului trebuie să fie înălțat? Cine este acest 35 Fiu al Omului?”. Isus deci le-a spus: „Lumina mai este puțină vreme în mijlocul vostru. Umblați cât timp aveți lumina, ca să nu vă cuprindă¹ întunericul;

și cine umblă în întuneric nu știe încotro merge. 36 Cât timp aveți lumina, credeți în lumină, ca să deveniți fii ai luminii”. Isus a vorbit acestea și, plecând, S-a ascuns de ei.

Necredința iudeilor

37 Și, deși El făcuse atâtea semne înaintea lor, nu credeau în El, ca să fie împlinit cuvântul pe care l-a spus profetul Isaia: „Doamne, cine a crezut vestirea noastră? Și cui i-a fost descoperit brațul Domnului?”. De aceea nu puteau să creadă, pentru că din nou Isaia 40 a spus: „Le-a orbit ochii și le-a împietrit inima, ca nu cumva să vadă cu ochii, să înțeleagă cu inima, să se întoarcă și să-i vindec”.
 41 Isaia a spus acestea când a văzut gloria Lui și 42 a vorbit despre El. Totuși, chiar dintre mai-mari, mulți au crezut în El; dar, din cauza fariseilor, nu[-l] mărturiseau, ca să nu fie dați afară din sinagogă; 43 căci au iubit mai mult

¹ Sau „să nu pună stăpânire pe voi”.

gloria oamenilor decât gloria lui Dumnezeu.

44 Dar Isus a strigat și a spus: „Cine crede în Mine nu crede în Mine, ci în Cel care M-a trimis
45 pe Mine. Și cine Mă vede pe Mine Îl vede pe Cel care M-a trimis pe Mine.
46 Eu am venit [ca] lumină în lume, pentru ca oricine crede în Mine să nu
47 rămână în întuneric; și dacă cineva aude cuvintele Mele și nu le păzește, nu Eu îl judec; căci n-am venit să judec lumea, ci să mântuiesc lumea. Pe cel care
48 Mă respinge pe Mine și nu primește cuvintele Mele are cine să-l judece: Cuvântul pe care l-am spus, acela
49 îl va judeca în ziua de la urmă. Fiindcă Eu n-am vorbit de la Mine Însumi, ci Tatăl, care M-a trimis, El Însuși Mi-a dat poruncă ce să spun și ce să vorbesc;
50 și știu că porunca Lui este viață eternă. Deci lucrurile pe care le vorbesc Eu, le vorbesc după cum Mi-a spus Tatăl”.

Isus spală picioarele ucenicilor

13 Iar înainte de sărbătoarea Paștelui, Isus, știind că I-a venit ceasul să plece din lumea aceasta la Tatăl, iubindu-i pe ai Săi, care erau în lume, i-a iubit până la capăt. Și, fiind timpul cinei, după ce diavolul pusese deja în inima lui Iuda, fiul lui Simon, Iscarioteanul, [gândul] să-L vândă, Isus, știind că Tatăl Îi dăduse toate în mâini și că de la Dumnezeu a ieșit și la Dumnezeu Se duce,
4 S-a ridicat de la cină, Și-a pus deoparte hainele și, luând un ștergar,
5 S-a încins. Apoi a turnat apă în lighean și a început să spele picioarele ucenicilor și să le ștergă cu ștergarul cu care era
6 încins. A venit deci la Simon Petru; și el I-a zis: „Doamne, Tu să-mi speli
7 mie picioarele?”. Isus a răspuns și i-a zis: „Ce faci Eu tu nu știi acum, dar vei
8 înțelege după aceea”. Petru I-a zis: „Nicidecum nu-mi

vei spăla vreodată picioarele”. Isus i-a răspuns: „Dacă nu te spăl Eu, nu
9 ai parte cu Mine”. Simon Petru I-a zis: „Doamne, nu numai picioarele, ci
10 și mâinile și capul!”. Isus i-a zis: „Cel îmbăiat nu are nevoie să i se spele decât
picioarele, fiindcă este cu totul curat; și voi sunteți
11 curați, dar nu toți”. Căci îl știa pe cel care avea să-L vândă, de aceea a spus: „Nu toți sunteți curați”.
12 Deci, după ce le-a spălat picioarele, Și-a luat hainele și, așezându-Se din nou la masă, le-a spus: „Înțelegeți
13 ce v-am făcut? Voi Mă numiți «Învățătorul» și «Domnul» și bine ziceți,
14 căci sunt. Deci, dacă Eu, Domnul și Învățătorul, v-am spălat
picioarele, și voi sunteți datori să vă spălați picioarele
15 unii altora; căci v-am dat un exemplu, pentru ca, așa cum v-am făcut Eu,
16 să faceți și voi. Adevărat, adevărat vă spun: Nu există rob mai mare decât

stăpânul său, nici trimis¹ mai mare decât cel care
17 l-a trimis. Dacă știți acestea, fericiți sunteți dacă le
18 faceți. Nu vorbesc despre voi toți; Eu îi știu pe cei pe care i-am ales; dar [acestea au loc] ca să se împlinească Scriptura: «Cel care
mănâncă pâinea cu Mine și-a ridicat călcâiul împotriva Mea». Vă spun de
19 pe acum, mai înainte de a se întâmpla, pentru ca, atunci când se va întâmpla, să credeți că Eu sunt.
20 Adevărat, adevărat vă spun: Cine-l primește pe acela pe care-l voi trimite Eu pe Mine Mă primește; iar cine Mă primește pe Mine Îl primește pe Cel care M-a trimis pe Mine”.

Descoperirea trădătorului

21 După ce a spus acestea, Isus S-a tulburat în duh și, dând mărturie, a spus: „Adevărat, adevărat vă spun că unul dintre voi Mă va vinde”.

¹ Gr. „apostolos”.

22 Ucenicii se uitau unii la alții, neînțelegând despre cine vorbea. Iar la masă era culcat la sânul lui Isus unul dintre ucenicii Săi, cel pe care-l iubea Isus.

24 Simon Petru deci i-a făcut semn să întrebe cine este acela despre care vorbește.

25 Iar el, plecându-se pe pieptul lui Isus, I-a zis: „Doamne, cine este?”. Isus a răspuns: „Acela este, căruia Eu, după ce voi înmuia bucatăica, i-o voi da”. Și, după ce a înmuiat bucatăica, i-a dat-o lui Iuda, al lui Simon, Iscarioteanul.

27 Și, după [ce a luat] bucatăica, atunci a intrat Satan în el. Isus i-a zis deci: „Ceea ce 28 faci, fă repede”. Dar nici-unul dintre cei care stăteau la masă n-a înțeles de ce 29 i-a spus aceasta, căci unii gândeau că, din moment ce Iuda avea punga, Isus îi zisese: „Cumpără cele de care avem nevoie pentru sărbătoare”, sau să dea ceva săracilor. Acela deci, după ce a luat bucatăica, a ieșit îndată. Și era noapte.

Iubirea frățască

31 Deci, când a ieșit el, Isus a zis: „Acum este glorificat Fiul Omului și Dumnezeu este glorificat în El. Dacă Dumnezeu este glorificat în El, și Dumnezeu Îl va glorifica în Sine Însuși și Îl va glorifica îndată. Copilașilor, mai sunt puțin timp cu voi. Mă veți căuta și, cum le-am spus iudeilor: «Unde Mă duc Eu, voi nu puteți veni», așa 34 vă spun și vouă acum. Vă dau o poruncă nouă: să vă iubiți unii pe alții; cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții.

35 Prin aceasta vor cunoaște toți că Îmi sunteți ucenici, dacă aveți dragoste unii față de alții”.

Înștiințarea lui Petru

36 Simon Petru I-a zis: „Doamne, unde Te duci?”. Isus i-a răspuns: „Unde Mă duc Eu, tu nu Mă poți urma acum, dar mai târziu Mă vei urma”. Petru I-a zis: „Doamne, de ce nu

Te pot urma acum? Eu îmi voi da viața pentru Tine”.

38 Isus a răspuns: „Îți vei da viața pentru Mine? Adevărat, adevărat îți spun că nu va cânta cocoșul până când nu Mă vei tăgădui de trei ori!

Casa Tatălui

14 Să nu vi se tulbure inima! Voi credeți în Dumnezeu; credeți și în Mine! În casa Tatălui Meu sunt multe locuințe. Dacă nu [ar fi așa], v-aș fi spus; căci Mă duc să vă pregătesc un loc; și, fiindcă Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, voi veni din nou și vă voi lua la Mine Însuși, ca, acolo unde sunt Eu, să 4 fiți și voi. Știți unde Mă duc și știți și calea”. Toma I-a zis: „Doamne, nu știm unde Te duci; cum putem 6 ști calea?”. Isus i-a zis: „Eu sunt Calea și Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.

7 Dacă M-ați fi cunoscut pe Mine, L-ați fi cunoscut și pe Tatăl Meu; și

de acum Îl cunoașteți și 8 L-ați văzut”. Filip I-a zis: „Doamne, arată-ni-L pe Tatăl și ne este de ajuns”.

9 Isus i-a zis: „De atâta timp sunt cu voi și nu M-ai cunoscut, Filip? Cine M-a văzut pe Mine L-a văzut pe Tatăl; cum zici tu: «Arată-ni-L pe 10 Tatăl»? Nu crezi că Eu sunt în Tatăl și Tatăl este în Mine? Cuvintele pe care Eu vi le spun nu le vorbesc de la Mine Însuși, ci Tatăl, care locuiește în Mine, El face lucrările 11 acestea. Credeți-Mă că Eu sunt în Tatăl și Tatăl este în Mine; iar dacă nu, credeți-Mă datorită acestor lucrări. Adevărat, adevărat vă spun: Cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu; va face lucrări chiar mai mari decât acestea, fiindcă Eu 13 Mă duc la Tatăl. Și orice veți cere în Numele Meu, aceea voi face, ca Tatăl să 14 fie glorificat în Fiul. Dacă veți cere ceva în Numele Meu, Eu voi face.

*Promisiunea privind
Duhul Sfânt*

15 Dacă Mă iubiți, păziți
16 poruncile Mele. Și Eu Îi
voi cere¹ Tatălui, și vă va
da un alt Mângâietor², ca
să fie cu voi pentru tot-
17 deauna, pe Duhul ade-
vărului, pe care lumea
nu-L poate primi, pentru
că nu-L vede, nici nu-L
cunoaște; dar voi Îl
cunoașteți, pentru că
rămâne cu voi și va fi în
18 voi. Nu vă voi lăsa orfani:
19 voi veni la voi. Încă puțin
și lumea nu Mă va mai
vedea; dar voi Mă veți
vedea; fiindcă Eu trăiesc,
20 și voi veți trăi. În ziua
aceea veți cunoaște că Eu
sunt în Tatăl Meu și voi
21 în Mine și Eu în voi. Cine

are poruncile Mele și le
ține, acela este cel care
Mă iubește; iar cine Mă
iubește pe Mine va fi iubit
de Tatăl Meu și Eu îl voi
iubi și Mă voi arăta lui".
22 Iuda, nu Iscarioteanul,
l-a zis: „Doamne, cum se
face că Te vei arăta nouă și
23 nu lumii?”. Isus a răspuns
și i-a zis: „Dacă Mă iubește
cineva, va păzi cuvân-
tul Meu și Tatăl Meu îl va
iubi; și Noi vom veni la el
și Ne vom face locuința la
24 el. Cine nu Mă iubește nu
păzește cuvintele Mele; și
cuvântul pe care-l auziți
nu este al Meu, ci al Tată-
25 lui care M-a trimis. V-am
spus acestea fiind încă cu
26 voi. Dar Mângâietorul,
Duhul Sfânt, pe care-L va
trimite Tatăl în Numele
Meu, El vă va învăța toate
și vă va aminti toate câte
27 v-am spus. Vă las pace;
vă dau pacea Mea: Eu nu
vă dau cum dă lumea. Să
nu vi se tulbure inima,
nici să nu se însălmănte.
28 Ați auzit că Eu v-am spus:
«Plec și voi veni la voi».

¹ Gr. „erotao”: a cere unei per-
soane de același nivel, spre deo-
sebir de „aiteo” (vedeți vs. 13
și 14), care desemnează cererea
către o persoană de nivel supe-
rior. Cuvântul „aiteo” nu este
niciodată folosit pentru cererile
Domnului Isus către Tatăl.

² Cel care susține cauza unei
persoane și îi vine în ajutor.

Dacă M-ați iubi, v-ați
bucura că Mă duc la Tatăl;
fiindcă Tatăl este mai
29 mare decât Mine. Și acum
v-am spus aceasta mai
înainte de a se împlini,
pentru ca, atunci când
se va împlini, să credeți.
30 Nu voi mai vorbi mult
cu voi, căci vine stăpâ-
nitorul lumii și el nu are
31 nimic în Mine; dar fac
așa cum Mi-a porun-
cit Tatăl și ca să cunoască
lumea că Eu Îl iubesc
pe Tatăl. Ridicați-vă, să
plecăm de aici!

Isus, Vița

15 Eu sunt Vița cea ade-
vărată și Tatăl Meu este
2 viticultorul. Pe orice
mlădiță în Mine care nu
aduce rod, o îndepăr-
tează; și pe oricare aduce
rod, o curățește, ca să
3 aducă mai mult rod. Deja
voi sunteți curați, dato-
rită cuvântului pe care vi
4 l-am spus. Rămâneți în
Mine și Eu în voi. După
cum mlădița nu poate
aduce rod de la sine,

dacă nu rămâne în viță,
tot așa nici voi, dacă nu
5 rămâneți în Mine. Eu sunt
Vița; voi, mlădițele. Cine
rămâne în Mine și Eu în
el, acela aduce mult rod;
căci despărțiți de Mine
nu puteți face nimic.
6 Dacă cineva nu rămâne în
Mine, este aruncat afară
ca mlădița și se usucă; și
ele sunt adunate, aruncate
în foc și arse.
7 Dacă rămâneți în Mine
și cuvintele Mele rămân în
voi, cereți orice vreți și vi
8 se va face. În aceasta este
glorificat Tatăl Meu: ca să
aduceți mult rod și să fiți
ucenici ai Mei.

9 Cum M-a iubit pe
Mine Tatăl, așa v-am iubit
și Eu pe voi. Rămâneți
10 în dragostea Mea. Dacă
țineți poruncile Mele,
veți rămâne în dragostea
Mea, așa cum Eu am ținut
poruncile Tatălui Meu și
rămân în dragostea Lui.
11 V-am spus acestea pentru
ca bucuria Mea să fie în
voi și bucuria voastră să
fie deplină.

Prietenii lui Isus

12 Aceasta este porunca Mea: să vă iubiți unii pe alții cum v-am iubit Eu.
 13 Nimeni nu are iubire mai mare decât aceasta, ca cineva să-și dea viața
 14 pentru prietenii săi. Voi sunteți prietenii Mei, dacă faceți ceea ce Eu vă
 15 poruncesc. Nu vă mai numesc robi, pentru că robul nu știe ce face stăpânul său; ci v-am numit prieteni, pentru că toate câte am auzit de la Tatăl Meu vi le-am făcut cunoscut.
 16 Nu voi M-ați ales pe Mine, ci Eu v-am ales pe voi și v-am rânduit să mergeți și să aduceți rod, iar rodul vostru să rămână, pentru ca orice veți cere de la Tatăl în Numele
 17 Meu să vă dea. Vă poruncesc acestea, ca să vă iubiți unii pe alții.

Ura din partea lumii

18 Dacă vă urăște lumea, știți că pe Mine M-a urât mai înainte de a vă urî pe
 19 voi. Dacă ați fi din lume,

lumea ar iubi ce este al ei; dar, fiindcă nu sunteți din lume, căci Eu v-am ales din lume, de aceea vă urăște lumea. Amintiți-vă de cuvântul pe care vi l-am spus Eu: «Nu există rob mai mare decât stăpânul său». Dacă M-au persecutat pe Mine, și pe voi vă vor persecuta; dacă au păzit cuvântul Meu, și pe al vostru îl vor păzi. Dar vă vor face toate acestea din cauza Numelui Meu, pentru că ei nu-L cunosc pe Cel care M-a trimis.
 22 Dacă n-aș fi venit și nu le-aș fi vorbit, nu ar avea păcat; dar acum nu au dezvinovățire pentru păcatul lor. Cine Mă urăște pe Mine Îl urăște și pe Tatăl Meu. Dacă n-aș fi făcut între ei lucrări pe care nimeni altul nu le-a făcut, nu ar avea păcat; dar acum M-au și văzut și M-au și urât, și pe Mine și pe Tatăl Meu.
 25 Iar aceasta, ca să se împlinească cuvântul scris în legea lor: «M-au urât

26 fără temei». Când va veni Mângâietorul, pe care Eu vi-L voi trimite de la Tatăl, Duhul adevărului, care iese de la Tatăl, El va da mărturie despre Mine.
 27 Și veți da mărturie și voi, pentru că de la început ați fost cu Mine.

Persecutarea ucenicilor

16 V-am spus acestea ca să nu vă poticniți. Vă vor exclude din sinagogi; ba vine un ceas când oricine vă va ucide va gândi că face o slujbă pentru Dumnezeu. Și vor face acestea pentru că nu L-au cunoscut nici pe Tatăl, nici pe Mine. Dar v-am spus aceste lucruri pentru ca, atunci când le va veni ceasul, să vă amintiți că Eu vi le-am spus. Dar nu v-am spus acestea de la început, pentru că eram cu voi.

Lucrarea Mângâietorului

5 Dar acum Mă duc la Cel care M-a trimis și nimeni dintre voi nu

Mă întreabă: «Unde Te duci?», ci, pentru că v-am spus aceste lucruri, întristarea v-a umplut inima.
 7 Dar Eu vă spun adevărul: Vă este de folos ca Eu să Mă duc, pentru că, dacă nu Mă voi duce, Mângâietorul nu va veni la voi; dar, dacă Mă voi duce, vi-L voi trimite. Și, când va veni El, va convinge lumea cu privire la păcat, la dreptate și la judecată:
 9 cu privire la păcat, pentru că ei nu cred în Mine; cu privire la dreptate, pentru că Mă duc la Tatăl și nu Mă mai vedeți; și cu privire la judecată, pentru că stăpânitorul acestei lumi este judecat. Am încă multe să vă spun, dar nu le puteți purta acum. Dar, când va veni El, Duhul adevărului, vă va călăuzi în tot adevărul; căci nu va vorbi de la Sine Însuși, ci va vorbi ce va auzi și vă va vesti lucrurile viitoare. El
 14 Mă va glorifica, pentru că va lua din ce este al Meu și vă va vesti. Tot ce are

Tatăl este al Meu; de aceea am spus că va lua din ce este al Meu și vă va vesti.

16 Încă puțin și nu Mă veți mai vedea; și din nou încă puțin și Mă veți vedea, 22 pentru că Eu Mă duc la Tatăl¹. Deci unii dintre ucenicii Săi au zis între ei: „Ce înseamnă ce ne spune: «Încă puțin și nu Mă veți mai vedea; și din nou încă puțin și Mă veți vedea»? și: «Pentru că Eu 18 Mă duc la Tatăl?»”. Ziceau deci: „Ce înseamnă ceea ce spune: «Încă puțin»? Nu știm despre ce 19 vorbește”. Isus a cunoscut deci că voiau să-L întrebe și le-a spus: „Vă întrebați între voi ce înseamnă ceea ce am spus: «Încă puțin și nu Mă veți mai vedea; și din nou încă puțin și Mă 20 veți vedea»? Adevărat, adevărat vă spun că voi veți plânge și vă veți jeli, iar lumea se va bucura; și voi vă veți întrista, dar întristarea voastră se va schimba în bucurie. Femeia, când naște,

se întristează, pentru că i-a venit ceasul; dar, după ce a născut copilul, nu-și mai aduce aminte de necaz, de bucurie că s-a născut un om pe lume. Și voi deci sunteți întristați acum; dar vă voi vedea din nou și inima voastră se va bucura și nimeni nu va lua de la voi bucuria voastră. Și, în ziua aceea, nu-Mi veți cere nimic. Adevărat, adevărat 23 vă spun: Orice veți cere de la Tatăl în Numele Meu, 24 vă va da. Până acum n-ați cerut nimic în Numele Meu: cereți și veți primi, pentru ca bucuria voastră să fie deplină. V-am vorbit acestea în pilde; vine ceasul când nu vă voi mai vorbi în pilde, ci vă voi vesti deschis despre 25 Tatăl. În ziua aceea veți cere¹ în Numele Meu; și nu vă spun că Eu voi cere² 27 de la Tatăl pentru voi, căci

¹ Gr. „aiteo”.
² Gr. „erotao”.

Tatăl Însuși vă iubește¹, pentru că voi M-ați iubit! și ați crezut că am ieșit de la Dumnezeu. Am ieșit de la Tatăl și am venit în lume; acum las lumea și Mă duc la Tatăl”. Ucenicii Săi I-au zis: „Iată că acum vorbești deschis și nu spui nicio pildă. Știm acum că Tu știi toate și că nu ai nevoie să Te roage cineva; de aceea credem că ai ieșit de la Dumnezeu”.

31 Isus le-a răspuns: „Acum 32 credeți? Iată, vine ceasul, și a și venit, să fiți risipiți fiecare la ale lui și pe Mine să Mă lăsați singur; dar nu sunt singur, fiindcă Tatăl 33 este cu Mine. V-am spus acestea ca să aveți pace în Mine. În lume aveți necaz, dar îndrăzniți: Eu am învins lumea”.

2 Te glorifice pe Tine, după cum I-ai dat autoritate peste orice făptură², ca să dea viață eternă tuturor acelora pe care I i-ai dat

3 Tu. Și aceasta este viața eternă: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos pe care L-ai trimis Tu. Eu Te-am glorificat pe pământ, sfârșind lucrarea pe care Mi-ai dat-o s-o fac; și acum glorifică-Mă Tu, Tată, la Tine Însuți cu gloria pe care o aveam la Tine mai înainte de a fi lumea. Am descoperit Numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat din lume; ai Tăi erau și Mie Mi i-ai dat și ei au păzit cuvântul Tău. Acum au cunoscut că toate câte Mi-ai dat sunt de la Tine; 8 fiindcă le-am dat cuvintele pe care Mi le-ai dat Tu, și ei le-au primit și au cunoscut cu adevărat că de la Tine am ieșit

Rugăciunea lui Isus

17 Isus a spus acestea și, după ce Și-a ridicat ochii spre cer, a zis: „Tată, a venit ceasul! Glorifică-L

¹ Gr. „fileo”.

² Lit. „carne”.

și au crezut că Tu M-ai
 9 trimis. Eu cu privire la ei
 cer; nu cer cu privire la
 lume, ci cu privire la aceia
 pe care Mi i-ai dat, pentru
 10 că sunt ai Tăi (și toate ale
 Mele sunt ale Tale și ale
 Tale sunt ale Mele) și Eu
 11 sunt glorificat în ei. Și Eu
 nu mai sunt în lume, dar
 aceștia sunt în lume, iar
 Eu vin la Tine. Sfinte Tată,
 păzește-i în Numele Tău,
 pe care Mi l-ai dat Tu, ca
 12 ei să fie una ca Noi. Când
 eram cu ei, îi păzeam Eu
 în Numele Tău, pe care
 Mi l-ai dat Tu¹; Eu i-am
 păzit și niciunul dintre ei
 n-a pierit, decât fiul piei-
 rii, ca să se împlinească
 13 Scriptura. Dar acum vin
 la Tine; și spun acestea
 în lume, ca să aibă în ei
 14 bucuria Mea deplină. Eu
 le-am dat cuvântul Tău și
 lumea i-a urât, pentru că
 ei nu sunt din lume, după
 cum Eu nu sunt din lume.

15 Nu cer să-i iei din lume,
 16 ci să-i păzești de rău. Ei
 nu sunt din lume, după
 cum Eu nu sunt din lume.
 17 Sfințește-i prin adevăr:
 Cuvântul Tău este ade-
 18 vărul. După cum M-ai
 trimis pe Mine în lume,
 așa i-am trimis și Eu pe ei
 19 în lume; și Eu Mă sfințesc
 pe Mine Însuși pentru ei,
 ca și ei să fie sfințiți prin
 20 adevăr. Și nu cer numai
 cu privire la aceștia, ci și
 cu privire la cei care vor
 crede în Mine prin cuvân-
 21 tul lor, pentru ca toți să
 fie una, după cum Tu,
 Tată, ești în Mine și Eu în
 Tine; ca și ei să fie una în
 Noi, ca lumea să creadă
 22 că Tu M-ai trimis. Și Eu
 le-am dat gloria pe care
 Mi-ai dat-o Tu, pentru
 ca ei să fie una, cum Noi
 suntem una: Eu în ei și Tu
 23 în Mine; pentru ca ei să fie
 făcuți desăvârșiți spre a fi
 una, ca să cunoască lumea
 că Tu M-ai trimis și că i-ai
 iubit cum M-ai iubit pe
 24 Mine. Tată, doresc ca aceia
 pe care Mi i-ai dat Tu

¹ Unele ms. „îi păzeam Eu, în Numele Tău, pe aceia pe care Mi i-ai dat“.

să fie și ei cu Mine unde
 sunt Eu, ca să privească
 gloria Mea pe care Mi-ai
 dat-o Tu, pentru că M-ai
 iubit înainte de întemeie-
 25 rea lumii. Dreptule Tată,
 lumea nu Te-a cunoscut,
 dar Eu Te-am cunoscut și
 aceștia au cunoscut că Tu
 26 M-ai trimis. Și le-am făcut
 cunoscut Numele Tău și îl
 voi face cunoscut, ca dra-
 gostea cu care M-ai iubit
 Tu să fie în ei și Eu în ei“.

Arestarea lui Isus

(18) După ce a spus aceste
 lucruri, Isus a ieșit împre-
 ună cu ucenicii Săi din-
 colo de pâraul Chedron,
 unde era o grădină, în
 care au intrat El și uce-
 2 nicii Săi. Și Iuda, cel care
 L-a vândut, știa și el locul,
 pentru că Isus fusese
 deseori acolo împre-
 3ună cu ucenicii Săi. Iuda
 deci, după ce a luat ceata
 ostașilor și slujitori de la
 preoții de seamă și de la
 farisei, a venit acolo cu
 felinare, cu făclii și cu
 4 arme. Isus deci, știind

toate cele care urmau să
 vină asupra Lui, a mers
 spre ei și le-a spus: „Pe
 5 cine căutați?“. Ei I-au răs-
 puns: „Pe Isus din Naza-
 ret“. Isus le-a zis: „Eu
 sunt!“. Și Iuda, cel care
 L-a vândut, era și el cu ei.
 6 Deci, când le-a spus: „Eu
 sunt!“, ei s-au dat înapoi
 7 și au căzut la pământ. El
 i-a întrebat din nou: „Pe
 cine căutați?“. Iar ei au
 spus: „Pe Isus din Naza-
 8 ret“. Isus a răspuns:
 „V-am spus că Eu sunt.
 Deci, dacă Mă căutați pe
 Mine, lăsați-i pe aceștia
 9 să se ducă“, ca să se împli-
 nească cuvântul pe care-l
 spusese: „N-am pier-
 dut pe niciunul dintre cei
 10 pe care Mi i-ai dat“. Deci
 Simon Petru, care avea
 o sabie, a scos-o și l-a lovit
 pe robul marelui preot și
 i-a tăiat urechea dreaptă;
 iar numele robului era
 11 Malhus. Isus i-a spus deci
 lui Petru: „Pune sabia
 în teacă. Oare nu voi
 bea paharul pe care Mi
 l-a dat Tatăl?“.

*Isus înaintea lui
Ana și Caiafa*

12 Ceata ostașilor, comandantul și slujitorii iudeilor L-au luat deci pe Isus și L-au legat. Și L-au dus întâi la Ana, căci el era socrul lui Caiafa, care era mare preot în anul acela. Iar Caiafa era cel care îi sfătuisese pe iudei că este de folos să moară un singur om pentru popor. 15 Și Simon Petru și celălalt ucenic Îl urmau pe Isus. Iar ucenicul acela îi era cunoscut marelui preot și a intrat cu Isus în curtea marelui preot. Dar Petru stătea afară, la ușă. Deci celălalt ucenic, care îi era cunoscut marelui preot, a ieșit și i-a vorbit portăresei și l-a adus pe Petru înăuntru. Servitoarea, portăreasa, i-a zis deci lui Petru: „Nu ești și tu dintre ucenicii Omului acestuia?”. El a zis: „Nu sunt”. Iar robii și slujitorii făcuseră jărat, pentru că era frig, și stăteau și se încălzeau; iar Petru stătea

19 cu ei și se încălzea. Atunci marelui preot L-a întrebat pe Isus despre ucenicii Săi și despre învățătura Lui. 20 Isus i-a răspuns: „Eu am vorbit deschis lumii; întotdeauna am dat învățătură în sinagogă și în templu, unde se adună toți iudeii, și n-am vorbit nimic în ascuns. De ce Mă întrebi pe Mine? Întreabă-i pe cei care au auzit ce le-am vorbit; iată, aceștia știu ce am spus”. Iar când a spus acestea, unul dintre slujitorii care stăteau acolo l-a dat o palmă lui Isus, zicând: „Așa răspunzi marelui preot?”. Isus i-a răspuns: „Dacă am vorbit rău, mărturisește despre răul acesta; iar dacă am vorbit bine, de ce Mă lovești?”. Ana deci L-a trimis legat la Caiafa, marele preot.

Tăgăduirea lui Petru

25 Iar Simon Petru stătea și se încălzea. I-au spus deci: „Nu ești și tu dintre ucenicii Săi?”.

El a tăgăduit și a spus: 26 „Nu sunt”. Unul dintre robii marelui preot, care era rudă cu cel căruia Petru îi tăiasse urechea, a zis: „Nu te-am văzut eu în grădină cu El?”. Petru deci a tăgăduit din nou; și îndată a cântat cocoșul.

Isus înaintea lui Pilat

28 Ei L-au dus deci pe Isus de la Caiafa în pretoriu; și era dis-de-diminează. Și ei nu au intrat în pretoriu, ca să nu se întineze, ci să poată mânca paste. 29 Pilat a ieșit deci afară la ei și a spus: „Ce acuzație aduceți împotriva Omului acestuia?”. Ei au răspuns și i-au zis: „Dacă Acesta n-ar fi fost un răufăcător, nu L-am fi dat în mâinile tale”. Pilat deci le-a spus: „Luați-L voi și judecați-L după legea voastră”. Iudeii i-au spus: „Nouă nu ne este permis să omorâm pe nimeni”, ca să se împlinească cuvântul lui Isus pe care-l spusese, arătând cu ce moarte

33 avea să moară. Pilat deci a intrat din nou în pretoriu și L-a chemat pe Isus și l-a spus: „Ești Tu Împăratul iudeilor?”. Isus i-a răspuns: „De la tine însuși spui aceasta, sau alții ți-au spus-o despre Mine?”. 35 Pilat a răspuns: „Oare sunt eu iudeu? Neamul Tău și preoții de seamă Te-au dat în mâna mea: ce ai făcut?”. Isus a răspuns: „Împărăția Mea nu este din lumea aceasta; dacă Împărăția Mea ar fi din lumea aceasta, slujitorii Mei ar fi luptat ca să nu fiu dat în mâinile iudeilor; dar acum Împărăția Mea nu este de aici”. Pilat deci l-a spus: „Așadar, Tu ești Împărat?”. Isus a răspuns: „Tu zici că Eu sunt Împărat. Eu pentru aceasta M-am născut și pentru aceasta am venit în lume, ca să dau mărturie pentru adevăr. Oricine este din adevăr ascultă glasul Meu”. Pilat l-a zis: „Ce este adevărul?”. Și, spunând aceasta, a ieșit

din nou la iudei și le-a zis: „Eu nu găesc nicio vină în El. Dar voi aveți un obicei ca, de Paște, să vă eliberez pe cineva; vreți deci să vi-L eliberez pe Împăratul iudeilor?”. Toți deci au strigat din nou, zicând: „Nu pe Acesta, ci pe Baraba!”. Iar Baraba era un tâlhar.

19 Atunci Pilat L-a luat pe Isus și L-a biciuit. Și ostașii, împletind o cunună de spini, I-au pus-o pe cap, L-au îmbrăcat cu o haină de purpură și se apropiu de El și ziceau: „Salutare, Împăratul iudeilor!”; și Îi dădeau palme. Și Pilat a ieșit din nou afară și le-a zis: „Iată, vi-L aduc afară, ca să știți că nu găesc nicio vină în El”. (Isus deci a ieșit afară, purtând cununa de spini și haina de purpură.) Și [Pilat] le-a zis: „Iată Omul!”. Când L-au văzut deci preoții de seamă și slujitorii, au strigat, zicând: „Răstignește-L! Răstignește-L!”. Pilat le-a zis: „Luați-L voi și

răstigniți-L, căci eu nu găesc vină în El”. Iudeii i-au răspuns: „Noi avem o lege și, după legea noastră, El trebuie să moară, pentru că S-a făcut pe Sine Fiu al lui Dumnezeu”. Deci, când a auzit Pilat aceste cuvinte, s-a temut și mai mult și a intrat din nou în pretoriu și I-a zis lui Isus: „De unde ești Tu?”. Iar Isus nu i-a dat niciun răspuns. Pilat deci I-a zis: „Mie nu-mi vorbești? Nu știi că am autoritate să Te eliberez și am autoritate să Te răstignesc?”. Isus a răspuns: „N-ai avea nicio autoritate asupra Mea, dacă nu ți-ar fi fost dată de sus. De aceea, cel care M-a dat în mâinile tale are un mai mare păcat”. De atunci Pilat căuta să-L elibereze; dar iudeii strigau, zicând: „Dacă-L eliberezi pe Acesta, nu ești prieten al Cezarului. Oricine se face pe sine împărat este împotriva Cezarului”. Deci Pilat, auzind cuvintele acestea, L-a dus pe Isus afară

și s-a așezat pe scaunul de judecată, în locul numit „Pardosit cu pietre”, iar în evreiește: „Gabata”. (Și era Pregătirea Paștelui; era cam pe la ceasul al șaselea.) Și [Pilat] le-a zis iudeilor: „Iată Împăratul vostru!”. Dar ei au strigat: „Ia-L, ia-L, răstignește-L!”. Pilat le-a zis: „Să-L răstignesc pe Împăratul vostru?”. Preoții de seamă au răspuns: „Nu avem împărat decât pe Cezarul”. Atunci L-a dat [în mâinile] lor ca să fie răstignit. Și L-au luat pe Isus și L-au dus.

Răstignirea lui Isus

17 Și, purtându-și crucea, a ieșit la locul zis „al Căpățânii”, care în evreiește se cheamă „Golgota”, unde L-au răstignit, și cu El pe alți doi, de o parte și de alta, iar în mijloc pe Isus. Pilat a scris și un titlu și l-a pus pe cruce. Și era scris: „Isus din Nazaret, Împăratul iudeilor”. Deci mulți dintre iudei au citit acest titlu, pentru că locul unde a fost

răstignit Isus era aproape de cetate; și era scris în evreiește, în grecește și în latinește. Preoții de seamă ai iudeilor i-au zis deci lui Pilat: „Nu scrie: «Împăratul iudeilor», ci [scrie]: «El a spus: Sunt Împărat al iudeilor»”. „Ce am scris, am scris”, a răspuns Pilat. Ostașii deci, după ce L-au răstignit pe Isus, I-au luat hainele și le-au făcut patru părți – o parte pentru fiecare ostaș – și cămașa; iar cămașa era fără cusătură, țesută în întregime de sus [până jos]. Au spus deci între ei: „Să n-o sfășiem, ci să tragem la sorți pentru ea, a cui să fie”; aceasta, ca să se împlinească Scriptura, care zice: „Și-au împărțit hainele Mele între ei și pentru cămașa Mea au tras la sorți”. Ostașii deci au făcut aceste lucruri.

25 Iar lângă crucea lui Isus stăteau mama Lui și sora mamei Lui, Maria a lui Clopa, și Maria din Magdala. Isus deci, văzând pe mama Sa și pe ucenicul

pe care-l iubea stând alături, i-a spus mamei Sale: „Femeie, iată fiul tău!”.
 27 Apoi i-a spus ucenicului: „Iată mama ta!”. Și, din ceasul acela, ucenicul a luat-o la el acasă.

Moartea lui Isus

28 După aceasta, Isus, știind că acum toate s-au sfârșit, ca să se împlinească Scriptura, a zis: „Mi-e
 29 sete”. Acolo era un vas plin cu oțet. Și ei, umplând un burete cu oțet și punându-l într-un isop, l-au dus
 30 la gură. Deci, când a luat Isus oțetul, a spus: „S-a sfârșit!”; și, după ce
 31 Și-a plecat capul, Și-a dat duhul. Iudeii deci, ca să nu rămână trupurile pe cruce în sabat, fiindcă era Pregătirea (căci acea zi de sabat era mare), i-au cerut lui Pilat să le zdrobească fluierile picioarelor și să fie
 32 luați [de pe cruce]. Ostașii deci au venit și au zdrobit fluierile picioarelor celui dintâi și ale celuiilalt care era răstignit împreună

33 cu el; dar, venind la Isus, când au văzut că El murise deja, nu l-au zdrobit fluierile picioarelor, ci unul dintre ostași l-a străpuns coasta cu o suliță și îndată
 34 a ieșit sânge și apă. Și cel care a văzut [acestea] a dat mărturie, și mărturia lui este adevărată, și el știe că spune adevărul, ca și voi să credeți. Căci acestea au avut loc ca să se împlinească Scriptura: „Niciun os nu-l va fi zdrobit”. Și, în altă parte, Scriptura zice: „Vor privi spre Cel pe care L-au străpuns”.

Înmormântarea lui Isus

35 Și, după acestea, Iosif din Arimateea – care era ucenic al lui Isus, dar pe ascuns, de frica iudeilor – l-a rugat pe Pilat [să-i dea voie] să ia trupul lui Isus; și Pilat i-a dat voie. A venit deci și a luat trupul lui Isus. Și a venit și Nicodim – care mai înainte venise la Isus noaptea – și a adus un amestec de smirnă și aloe, cam

40 o sută de măsuri¹. Au luat deci trupul lui Isus și l-au legat în fâșii de pânză de in, cu miresmele, cum au iudeii obiceiul să înmormânteze.

41 Iar în locul unde a fost răstignit era o grădină, și în grădină, un mormânt nou, în care nimeni nu
 42 fusese pus vreodată. Deci, din cauza [zilei] Pregătirii iudeilor, fiindcă mormântul era aproape, L-au pus pe Isus acolo.

Învierea lui Isus

20 Iar în ziua întâi a săptămânii, Maria din Magdala a venit dis-de-dimineață la mormânt, pe când era încă întuneric, și a văzut piatra
 2 lăsată de pe mormânt. A alergat deci și a venit la Simon Petru și la celălalt ucenic, pe care-l iubea Isus, și le-a zis: „L-au luat pe Domnul din mormânt și nu știm unde L-au pus”.
 3 Petru deci a ieșit, împreună cu celălalt ucenic, și

4 s-au dus la mormânt. Cei doi alergau împreună, dar celălalt ucenic a alergat înainte, mai repede decât Petru, și a ajuns cel
 5 dintâi la mormânt. Și, plecându-se, a văzut fâșiile de pânză pe jos; totuși nu a intrat. A venit deci Simon Petru, în urma lui, și a intrat în mormânt și a văzut fâșiile de pânză
 7 pe jos; iar ștergarul care fusese pe capul Lui nu era jos cu fâșiile de pânză, ci înfășurat într-un loc deo-
 8 parte. Atunci deci a intrat și celălalt ucenic, care ajunsese cel dintâi la mormânt,
 9 și a văzut și a crezut; căci încă nu pricepeau Scriptura, că El trebuia să învie
 10 dintre morți. Ucenicii deci s-au întors la ei acasă.

Isus Se arată Mariei

11 Dar Maria stătea afară lângă mormânt și plângea. Deci, pe când plângea, s-a plecat spre mormânt și a văzut doi îngeri în alb, stând unul la cap și unul la picioare,

¹ Însumând aproximativ 32,7 kg.

unde fusese pus trupul
 13 lui Isus. Și ei i-au zis:
 „Femeie, de ce plângi?”.
 Ea le-a zis: „Pentru că
 L-au luat pe Domnul
 meu și nu știu unde L-au
 14 pus”. Spunând acestea,
 s-a întors și L-a văzut pe
 Isus stând în picioare; și
 15 nu știa că este Isus. Isus
 i-a zis: „Femeie, de ce
 plângi? Pe cine cauți?”.
 Ea, gândind că este gră-
 dinarul, I-a zis: „Dom-
 nule, dacă tu L-ai luat,
 spune-mi unde L-ai
 pus, și eu Îl voi lua”.
 16 Isus i-a zis: „Maria!”. Ea,
 întorcându-se, I-a zis în
 evreiește: „Rabuni!”, care
 înseamnă: „Învățătorule!”.
 17 Isus i-a zis: „Nu Mă
 atinge, căci încă nu M-am
 suit la Tatăl Meu; ci mergi
 la frații Mei și spune-le:
 «Mă sui la Tatăl Meu și
 Tatăl vostru, și la Dum-
 nezeul Meu și Dum-
 18 nezeul vostru»”. Maria
 din Magdala a venit și
 a dat de știre ucenicilor că
 L-a văzut pe Domnul și că
 El i-a spus acestea.

Isus Se arată ucenicilor

19 Deci în seara acelei zile,
 cea dintâi a săptămânii,
ușile [locului] unde erau
ucenicii fiind încuiate de
frica iudeilor, a venit Isus,
 a stat în mijloc și le-a zis:
 20 „Pace vouă!”. Și, spunând
 aceasta, le-a arătat mâi-
 nile și coasta Sa. Uce-
 nicii deci s-au bucurat când
 L-au văzut pe Domnul.
 21 Isus deci le-a spus din
 nou: „Pace vouă! Cum
 M-a trimis pe Mine Tatăl,
 22 vă trimit și Eu pe voi”. Și,
 spunând aceasta, a suflat
 asupra lor și le-a zis:
 23 „Luați Duh Sfânt! Celor
 cărora le iertați păca-
 tele, iertate le sunt.
 Celor cărora le țineți,
 ținute sunt”.

Isus Se arată lui Toma

24 Dar Toma, zis Geamă-
 nul, unul dintre cei doi-
 sprezece, nu era cu ei
 25 când a venit Isus. Ceilalți
 ucenici îi ziceau deci:
 „L-am văzut pe Domnul!”.
 Dar el le-a spus: „Dacă
 nu voi vedea în mâinile

Lui semnul cuielei și
 dacă nu voi pune dege-
 tul meu în semnul cuielei
 și dacă nu voi pune mâna
 mea în coasta Lui, nici-
 26 decum nu voi crede”. Și,
 după opt zile, ucenicii Săi
 erau din nou înăuntru, iar
 Toma era cu ei. Pe când
 ușile erau încuiate, a venit
 Isus și a stat în mijloc și
 le-a spus: „Pace vouă!”.
 27 Apoi i-a zis lui Toma:
 „Adu-ți degetul aici și
 vezi mâinile Mele; și
 adu-ți mâna și pune-o în
 coasta Mea și nu fi necre-
 28 dincios, ci credincios”. Și
 Toma a răspuns și I-a zis:
 „Domnul meu și Dum-
 29 nezeul meu!”. Isus i-a zis:
 „Pentru că M-ai văzut, ai
 crezut; ferice de cei care
 n-au văzut și au crezut”.
 30 Isus deci a făcut multe
 alte semne înaintea uce-
 nicilor Săi, care nu sunt
 scrise în cartea aceasta.
 31 Dar acestea sunt scrise
 ca voi să credeți că Isus
 este Hristosul, Fiul lui
 Dumnezeu, și, crezând, să
 aveți viață în Numele Lui.

Arătarea la Marea Tiberiadei

21 După acestea, Isus li
 S-a arătat din nou uce-
 nicilor, la Marea Tiberi-
 adei. Și S-a arătat astfel:
 2 erau împreună Simon
 Petru, Toma, zis Geamă-
 nul, Natanael, din Cana
 Galileii, fiii lui Zebedei
 și alți doi dintre ucenicii
 3 Săi. Simon Petru le-a zis:
 „Mă duc să pescuiesc”.
 Ei i-au zis: „Venim și
 noi cu tine”. Au plecat și
 s-au suit în corabie; și în
 noaptea aceea n-au prins
 4 nimic. Și, când se făcuse
 deja dimineață, Isus a stat
 pe țărm; însă ucenicii nu
 5 știau că este Isus. Isus
 deci le-a zis: „Copilașilor,
 aveți ceva de mâncare?”.
 6 Ei I-au răspuns: „Nu”. Și
 El le-a spus: „Aruncați
 năvodul în partea
 dreaptă a corăbiei și veți
 găsi”. L-au aruncat deci
 și nu-l mai puteau trage
 de mulțimea peștilor.
 7 Ucenicul acela pe care-l
 iubea Isus i-a zis deci lui
 Petru: „Este Domnul!”.
 Simon Petru deci,

auzind că este Domnul, și-a încins haina (căci era dezbrăcat) și s-a aruncat în mare. Și ceilalți ucenici au venit cu corăbi-oara – fiindcă nu erau departe de mal, ci cam la două sute de coți – trăgând năvodul cu pești. Când au ieșit deci la mal, au văzut acolo jăratice și pește pus deasupra și pâine. Isus le-a zis: „Aduceți din peștii pe care i-ați prins acum”. Simon Petru s-a suit [în corabie] și a tras năvodul la mal, plin cu o sută cincizeci și trei de pești mari; și, deși erau atâția, năvodul nu s-a rupt. Isus le-a zis: „Veniți și prânziți”. Și niciunul dintre ucenici nu îndrăznea să-L întrebe: „Tu cine ești?”, știind că este Domnul. Isus a venit și a luat pâinea și le-a dat-o, la fel și peștele. Aceasta era deja a treia oară când S-a arătat Isus ucenicilor Săi, după ce a înviat dintre morți.

Discuția lui Isus cu Petru

Deci, după ce au prânzit, Isus i-a zis lui Simon Petru: „Simon, al lui Iona, Mă iubești¹ tu mai mult decât aceștia?”. El I-a zis: „Da, Doamne, Tu știi că țin la Tine”. El i-a zis: „Paște mielușei Mei”. I-a zis din nou, a doua oară: „Simon, al lui Iona, Mă iubești?”. El I-a zis: „Da, Doamne, Tu știi că țin la Tine”. El i-a zis: „Păstorește oile Mele”. I-a zis a treia oară: „Simon, al lui Iona, ții la Mine?”. Petru s-a întristat că i-a spus a treia oară: „Ții la Mine?”, și I-a spus: „Doamne, Tu toate le știi: Tu cunoști faptul că țin la Tine”. Isus i-a zis: „Paște oile Mele!” Adevărat, adevărat îți spun: Când erai mai tânăr, te încingeai singur și mergeai unde voiai; dar, când vei îmbătrâni, îți vei întinde

¹ Gr. „agapao”.

² Gr. „fileo”; același cuvânt și în cap. 11.3; 20.2.

mâinile și altul te va încinge și te va duce unde tu voiești”. Iar aceasta a spus-o arătând cu ce moarte Îl va glorifica el pe Dumnezeu. Și, după ce a spus aceasta, i-a zis: „Urmează-Mă!”. Petru, întorcându-se, l-a văzut venind după ei pe ucenicul pe care-l iubea Isus și care se rezemase la cină pe pieptul Lui și spusese: „Doamne, cine este cel care Te va vinde?”. Petru, văzându-l, l-a zis lui Isus: „Doamne, dar cu acesta ce va fi?”. Isus i-a zis: „Dacă vreau ca el să rămână până voi veni, ce-ți pasă ție? Tu urmează-Mă”. De aceea a ieșit cuvântul acesta între frați: „Ucenicul acela nu va muri”. Dar Isus nu i-a spus: „Nu va muri”, ci: „Dacă vreau ca el să rămână până voi veni, ce-ți pasă ție?”. Acesta este ucenicul care dă mărturie despre aceste lucruri și care a scris aceste lucruri; și știm că mărturia lui este adevărată. Și sunt și multe alte lucruri pe care le-a făcut Isus, care, dacă s-ar fi scris unul câte unul, gândesc că nici chiar lumea însăși n-ar cuprinde cărțile scrise.

